803

ലോകത്തിന്നാവശ്യം

സന്മാർഗ്ഗ ശിക്ഷണം

രാജാജി - 19[illegible]

DIGITIZED

R6
N14

116916

203

ஓம்

ஸ்வாநுபூதி யென்னும்

ஸ்ரீ தத்வார்த்த ப்ரதர்சினி.

இது

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரப்ரஹ்மானந்த

யோகீந்திர ஸரஸ்வதி

ஸ்வாமிகளால்

மோக்ஷாதுரர்களுக்காக

இயற்றியது.

சென்னை:

டி. வி. வி, அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டு

வெளியிடப்பட்டது

1914.

காப்பிரைட்ரிஜிஸ்டர்ட்.

விலை 5 அணா.] [தபால்கூலி 1 அணா.

ஓம்

ஸ்வாநுபூதி யென்னும்

தத்வார்த்த ப்ரதர்சினி.

இது

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரப்ரம்ஹானந்த

யோகீந்திர ஸரஸ்வதி

ஸ்வாமிகளால்

மோக்ஷாதுரர்களுக்காக

இயற்றியது.

சென்னை:

டி. வி. வி. அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டு

வெளியிடப்பட்டது.

1914.

காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர்.

விலை 5 அணா.] [தபால்கூலி 1 அணா.

7 DEC 1914 MADRAS

TESTIMONIALS.

Parabrahmananda Yogiswara Swamigal gave a Harikatha performance Garuda Gharva Bhamgam last night before a large audience in Mayavaram and it was simply excellent. The way of his delivery, his pleasing and melodious tone, coupled with his vast erudition in Sanscrit, Telugu, Tamil and Hindustani not only held the audience spell bound but convinced everybody that he is a true and faithful devotee. He richly deserves to be heard by one and all.

Mayavaram. 21—1—14.

(Sd.) Roa Saheb S. P. V. RAJACHARY,
Deputy Collector.

I was one of the fortunate audience and I endorse every word of the above testimonials.

(Sd.) P. S. SESHA AYER,
21—1—14. 2nd Sub-Judge,
Mayavaram.

I was also one of those who enjoyed the pleasure of hearing the Bhagavathar's performance and I was struck with the sincere devotion of the revered Bhagavathar. The music was exquisite and the delivery appealing directly to the heart. The whole audience remained till the conclusion of the Katha although it was nearly 10 P. M.

Mayavaram, P. JAGANNATH CHARIAR,
21—1—14. Dt. Munsiff.

I am also one of those who attended the Bhgavathar's performance last evening and his absolute sincerity and abilities of exposition were simply too patent. His music was also excellent.

Mayavaram, (Sd.) S. KUPPUSAMI AYER,
21—1—14. H. G. Vakil.
& President of the Bar Association,
Mayavaram.

I have attended 7 (seven) Harikatha Kalakshepams of Brahmasri Parabrahmananda Yogeeswara Swamigal, held in various places in this town and out of the money realized he performed Abhishekams to Sree-Arunachala Annamalai and Subramania and also performed a Brahmana Santharpanai. Some 600 persons were sumptuously fed. His Katha performances and his music are simply excellent and worth hearing. The music is of very high order and his devotion with which he performed the Kalakshepams infuses true Bhakti in the minds of the audience. The self sacrifice with which he performs the Kalakshapams for the sake of the public is highly commendable. The delivery appeals directly to the mind of the every body present, none of the audience stirred from the place till the whole Kalatchepam is over.

(Sd.) V. NARASINGA RAU, B. A.
11—4—14. Pleader, Tiruvannamalai.

N. B. I have had the fortune of having the Swamigal in my house for nearly two months during his stay here. My experience of the Swamigal is that he is a very great man to be revered by all.

11—4—14. (Sd.) V. NARASINGA RAU,
Pleader.

7 DEC 1914 MADRAS.

Brahmasri Parabrahmananda Swamigal halted in Palani for about 2 months. He was pleased to give 3 or 4 Hari Katha performances. He performed 2 Abishekams to god Thandapani and made a Brahmana Santharpana for 700 brahmins. His performances are so very excellent that every one of the audience returned home with a satisfaction, that they learnt something of piety and devotion which they had not hitherto learnt. His melodious tone and pleasing music was simply excellent. His extensive erudition in all the languages of the southern districts makes him really useful to all the audience. He is a simple sanyasi whose wants are nill. He feels that he is made for the public among whom he happens to live. As his sole object is to be useful to the people in general, his conversation and lectures are very interesting and instructive. He has in him all that would make him rever and keep in high estimation of the people. It is my wish that no body should let slip any opportunity of hearing his lectures and being benefited by the same.

(Sd.) V. S. RAMASWAMI AYER,
26—6—14. Sub-magt,
Palani.

I had this privilege of being present at a Harikatha performance by Brahmasri Parabrahmananda Yogeeswara Swamigal last evening. His learning, piety, music and power of exposition were so remarkable that he kept the audience spell bound with unflagging interest for about five hours. His keen observation of life and things during his wanderings from the Himalayas to the Cape Comorin has armed him with a fund of knowledge which he uses to very good purpose in his exposition. Above all the simple

and holy life he leads proclaims the greatness of Brahma Vidya and the vigorous health a follower of that yogic practice is able to command. It is a pity that time does not permit of his giving us the benefit of more expositions just now. But it is our wish that in the course of his wanderings he will come again amongst us and give us more expositions.

(Sd.) D. K. KUPPUSAWMY AYER,
High Court Vakil &
Municipal Chairman.

Dindigal
29—6—14.

I was one of those who had the good luck to be present at last evening's Harikatha performance which the Swamiji was pleased to give at Dindigal. I heartily endorse the remarks made above by Mr. Kuppuswami Iyer. The free and easy manner in which the Swamiji has been calling into requisition several of the achievements of modern science and modern thought by way of illustrating the various truths he was expounding is a special feature of his expositions and this cannot but have very good effect in carrying convictive to the minds of several of the modern day english educated audience whose mental vision often-times is affected by the glamour of western civilisation. I fully share with several others of this town the regret that the Swamiji is not at present able to give us more of his expositions of philosphy & entertain the hope that he may, at no distant date, find it possible to come again in our midst and give us some more expositions of the kind we have had yesterday.

(Sd.) V. K. KRISHNA NAMBIYAR,
District Munusift
Dindigul.

29—6—14.

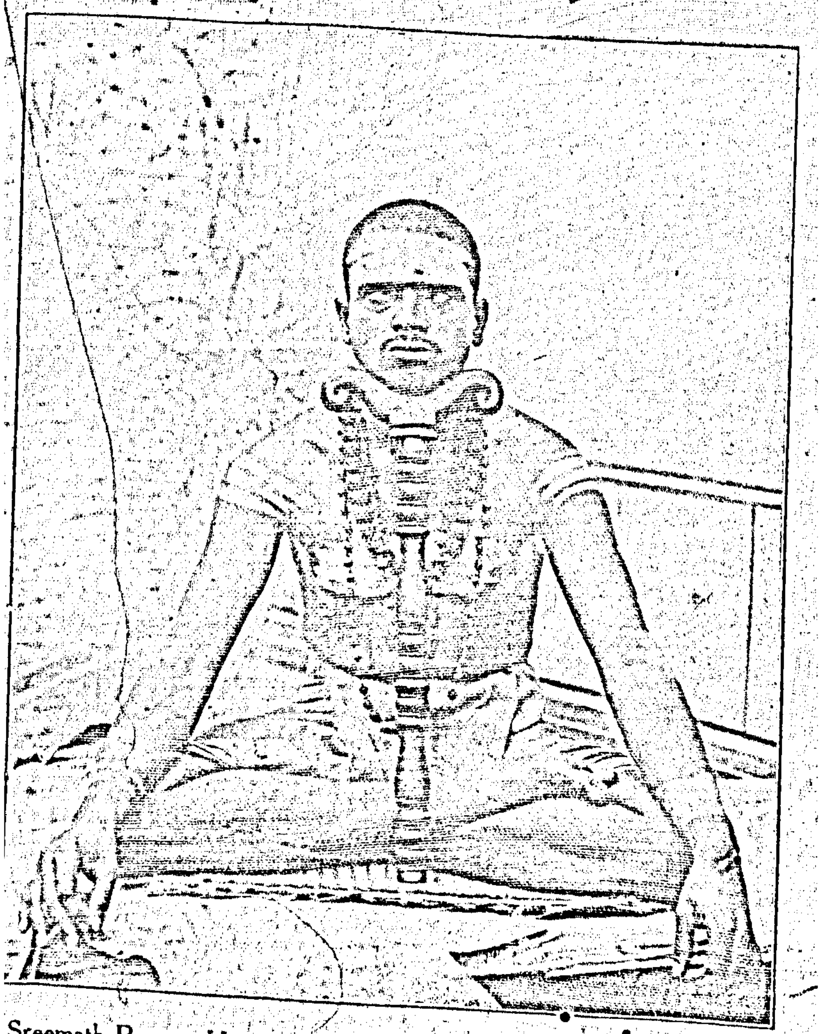

Sreemath Parama Hamsa Parabrahmanantha Yogeeswara Swamighall.

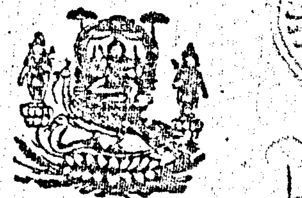

முருகர் துணை

ஸ்ரீமத் பரம்ஹம்ஸபரப்ரம்மாநந்த யோகீசுவர சுவாமி களாலே ஸ்ரீ சிவ சுப்பிரமணியர் அருளினாலே பாடப்பட்ட சுவானுபவதத்துவார்த பிரதர்சினி என்னும் கீர்த்தனைகள்.

இராகம் பியாக்—ஆதிதாளம்.

ப. காராயோமுருகா—என்னை நோக்கி—கருமங்களை நீக்கி ஓமுருகா. (காரா)

அ. வாராயோ சுருக்காய்—பவமறுக்க—வழியொன்று கொடு வெறுக்க—ப்ரபஞ்சத்தை (காரா)

ச. திருப்புமென்முருக—ஆசை யென்னும்-தீயை விலகி வருக—கைகொடுத்து—திருமந்திரஞ்சபிக்க—யென்மனதை திடப்படுத்திடு தவிக்க—புலன்களை (காரா)

2. தீர்த்தாடனஞ் செய்தேன்—பலதிவ்ய—தேசங்களை மிதித்தேன்—யெலந்தகாட்டில் பார்த்திட நாரணன்றான் — பாதையை —பகுத்திக்காட்டிக் கொடுத்தான்—பிடியென்று (காரா)

3. உன்னை நம்பினேன் விடாதே—ஓங்கார—உருவத்தை மறந்திடாதே — சரவணபவவுன்-•-நினைப்பைக் குறைத்திடாதே— சுப்பிரமணியன் — மனநிலைவிட்டோடாதே. (காரா)

2. இராகம் காம்போதி—ரூபகதாளம்

ப. சொன்ன வார்த்தைக்கேளடி—மனமே சுகமிருக்குது பார்.)—(சுகமிருக்குது)

அ. பன்னகாபரணனை நினைந்து—ப்ரபஞ்சத்தின் மேலாசை யிழந்து (சொ)

ச. மாதர்களின் மேலாசையாலே—மடிந்தும கௌரவமடைந்து முடிந்த—பாதகியென்னும் அரக்கனும்—பரிதவித்த இந்திரனும் ருத்தாடினதுரியோதனன—சூரர்கள் போலாவாயே நீ (சொ)

2. காமாத்யரி ஷட்வார்க்கங்கள்—கால கூடவிஷபணிகள்—நேமமில்லா மனசைக்கூடி—நினைந்தபடிக்கு சஞ்சரிக்கும் சோமசேகரன் போலே யெண்ணி—சுகமடைந்து விடுவாயே நீ (சொ)

3. நாத ரூபியாய் விளங்கும்—நாமரூபியாய் எங்கும்—வேதியராலறியுங்காசி—விச்வநாதா—ஆர்தாமோதாகுதோன்றும் அறியாத வெங்கட சுப்பிரமணிய யோகீசுவரன் (சொ

(ஸ்ரீகாசியில் மார்கசிரசுத்த பௌர்ணமியில் ஸ்ரீ கேதாரேச்வரஸ்வாமி சன்னதியில் பாடினது,

கல்கத்தாவில் ஹௌரா வைச்சேர்ந்த ராமகிருஷ்ணபூர் கைலாச போஸ்லேன் 21நெ. கோபலகிருஷ்ணய்யர்வீட்டு மகடியிலிருக்கும்போது அவர் வீட்டுநாய் சுவாமிகளுடைய மானுரிக்கால் கடித்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு கடிக்கும்போது அதைப்பார்த்து சொன்னது.

3. கலித்துறை.

மானுரிக்கால் கடித்தெடுத்தமாநாயே — பூத்தேனுண்டோ கடித்தாலதனில் தித்திப்புண்டோ—யேனோ நீ

சாரமற்ற எலும்பை விடாய்—தேனுண்மைத் தேடாய்—உன்னைப்—தியில் உருகாய். இந்தப்பாட்டுக்கு நிஜமான அர்த்தம் எழுதீர்.

இராகம் கேதாரம்—ஆதிதாளம்.

ப. சொன்ன வார்த்தைக் கேளாயோ—மனமே—சுகமொன்றிருக்குத றியாயோ (குணமே) (சொ)

அ. பொன்னென்று சொல்வது பொய்யாம்—நீ அதினுட்புரட்டறிவதே மெய்யாம் (சொ)

ச. பெண்ணென்றுரைப்பது பொய்யாம்—அந்த—பேதரஹிதமே மெய்யாம் (சொ)

2. மண்ணென்றுரைப்பது பொய்யாம்—நீ மறந்திருப்பது அது மெய்யாம் (சொ)

3. நிஜத்தை சொல்வது பொய்யாம்—சொல்லுச் சொன்னாலறிகிறது மெய்யாம் (சொ)

4 சோதிட மென்பது பொய்யாம்-அதினுட்-சூக்ஷமறிவது மெய்யாம் (சொ)

5. படிப்புகளெல்லாம் பொய்யாம்—வயத்தின் பாடைப்பது ஒரு மெய்யாம் (சொ)

6. வித்தைகளெல்லாம் பொய்யாம்-அதினுட்-விவரமறிகிறது மெய்யாம் (சொ)

7. வீட்டிற் கொதுநாய் காவல்—இருக்குமதை வெட்டியுட் புகுந்தரி சிவிக்காமல் (சொ)

8. இலந்தகாட்டிற் கேகினனே—நாராயணன்—யேற்படுத்தின வழிதானே (சொ)

9. ஜோதியைப்பார் ஏகமாகும்—சோதித்த—சுப்பிரமணியன் போனயோகம் (சொ)

நாதநாமக்கிரியை—சாப்தாளம்.

ப. அம்மா நீ மறக்காதே—ஹரியை—மறந்தால் அந்தகனுக்குன் பிராணமிறையே (அம்) (ஜாக்ரதை)

அ. அம்மா உனக்கிரண்டு புத்திரர்கள்—ஞானம்—அஞ்ஞான மென்று இருசத்துரு மித்திரர் (அம்)-(கேளும்)

ச. பெரியவன் தனங்கொண்டு வருவான்—எளைச் சிறியவன்சோம்பலாய்த் திரிவான்-உனக்கோ-பிரியமெல்லாம் சிறுவன் மேலே—உன்னைல்—பெரியவன் விரும்படியாலே—(பாரும்). (அம்மா)

பெரியவன் சொல்வதென்றுஞ் சொல்லு—அவனை பிரிந்தேகச் சொல்லி நீ நில்லு—பார்த்தால் திருட்டுப்பொய்யும் முரட்டு மிருக்கு—விட்டால்—இருக்கலாம் க்ஷேமாய் பிறருக்கு—(நன்மை) (அம்மா)

விட்டாலென்னோடி ருக்கலாகும்—நீ—தொட்டாலவனோடவே போகும்-கேடு-கெட்ட குணத்தோரை நீக்கும்—சொல்லி—விட்டான் சுப்பிரமணியன், போக்கும் (அ)

விருத்தம்.

குணமில்லா மானிடரே—குலையிற் றாகும்
பணமதனை நம்பிக்கொண்டுப் பாழாவீரே
கணக்கில்லா பாவம் போகும்—கங்கையில் மூழ்கினால்
வணக்கமும் சத்தியம் தர்மம்-வாருமே வழிமுத்திக்காம்.

(5) இராகம் தன்யாசி—ஆதிதாளம்.

ப. செல்வது கேட்டால் மனமே-அநியா-யத்தை யடைவாய் தனமே (செ)

அ. செல்வதும் ஆசையை குணமே—திரு—வேலாயுதனை நினை மனமே (செ)

சுடசுட காப்பியை குடிப்பேன்—யென்று—சொல்லியோ நானுனை கெடுப்பேன்—காமம்—விடவிடநானுனை அடிப்பேன்—ஆறுக்குமேல் குடியிருக்கவே இடம் கொடுப்பேன் மனமே (செ)

வாயைமூடி கண்ணை திறந்துப்—பார்த்து—வரச் சொல்லி வழிகாட்டி மறைந்து—வேட்டை—நாயை விடாதே வரப்பார்த்து—கொடுப்பாய்-தாயைப்போல பாலைக் கறந்து (செ)

ஹரிஹர கதைகளை சொல்லு—அறியும்—அறிவை விடாமல் நில்லு—எமாற்றும்—திருட்டுக் கூட்டங்களை வெல்லு—சிவ-சரவண பவனிடம் செல்லு-(மனமே) (செ)

கொண்டுவரும் உனை நிலைக்கு—அழிக்கும்-பெண்டுகளை சேராமல் விலக்கி—புவியில்-சண்டை செய்யாமல் உன்னைக் கலக்கி—கொண்டு—வண்டுபூச்சி நியாயம் போலே துலக்கி (செ)

தருமத்தை தவராமல் செய்யீ—காட்டி—யிருக்கும் மருமத்தை உன்னிடம் வைய்யீ—கருமம்—குறைத்தரைத் திடுவது மெய்யீ—சுப்பிரமணியன்—உரைத்திடுமிது நல்ல நெய்யீ—சாப்பிடு (செ)

(6) ராகம் மோகன—ஆதிதாளம்.

ப. புத்தி மறந்து போனாயோ—உலகம்—புகழும் பழிக்கு மடித்தாயே—(நீ நல்ல) (புத்தி)

அ. சித்தம் நிறுத்தினால் தாயே—பெரும்—முத்தி அடைவாய் நீயே—நான் சொன்ன (புத்தி)

ச. குலைக்கிற நாயொன்று அறிந்தாய்—வாயில் கோலிடுவது என் குழந்தாய்—துரத்தி-குலைத்து கடிக்கும்

போது விழுந்தாய்—சொன்ன நிலையிலிருக்காமலே அழிந்தாய் (புத்தி)

2. இனி மேலாவது மறக்காதே—கைவல்ய—கனியடையாமல் நிற்காதே—புவியில்—சனனமென்பது எடுக்காதே-குமரனை-நினைக்கக் கூடுமடிமாதே-(ஒழுங்கான)(புத்)

3. நீ கெடுவதுமில்லாமல்—நல்வழி—நினைக்குமவனை கொல்லாமல்-இருந்தால்—நாக லோகம்செல்வாயே—கேள் ஏகமாய் விளங்குவாயே-தங்கமான (புத்)

4. சிலத்தை கண்டு பழிக்காதே—அடைவாய்—காலநேமிப்போல் ஆகாதே—நீ ஆலங்குடி போலாகாதே—என்றும்—வேலவனை நீ மறக்காதே-(புத்தி) (தேனைப்போல்)

5. பித்தனால் பாடின பாட்டு—உண்மையான—பத்தரைமாத்து காட்டு—கேழ்விக்கு—சத்தியமிது அதிர் வேட்டு—நீ—ஒத்தி போடா அஷ்டமிருக காட்டுகளை (பு)

6. சோதித்தால் நான் பொறுப்பேனோ—வேத—வேதியே இனி மறப்பேனோ—பரம்—சோதியை உன்னை வெறுப்பேனோ—நீ செய்த—சேதியை நான் குறைப்பேனோ (முத்தின) (புத்தி)

7. குலைப்புக்கு பதிலுண்டு உண்மை—இதற்கு-சலிக்காமலிருப்பது நன்மை—கண்வழி—சொலிக்கப் பார்க்கவே திண்மை—கேட்டால்—ஒலி சுப்ரமண்யன் வண்மை. (பு)

7. இராகம் சங்கராபரணம்—ஆதிதாளம்.

ப. சேதி சொல்லுரேன் கேள்—மெத்தநல்ல(சேதி)

அ. வாதமொன்றும் செய்—யாதே— நானுனக்கு போதம் தருவேன்—நீ புனிதனுகும்படி (சேதி)

ச. உலகமுண்மை பிடிக்காது—இவன்—ஊறுகிறது நடக்காது— ஆனால்—நிலையிலிருந்தாலப்போது—நீ—நினையதடையும் தப்பாது. (சே)

உ. ஒருவனை நீ விரும்பு—விரும்பி—உண்ணும் பாரு செங்கரும்பு—உனக்கு—உறுதி விட்டாலது இரும்பு-உண்மை-புருவமத்தியில் பிரைநிரம்பு (சோ)

3. வார்த்தை கேட்டால் ரத்தகடுப்பு—அது-வந்தாலெப்படி உன் துடிப்பு—அப்படி—பார்த்தால் முத்திக்கு படிப்பு—வெங்கட சுப்பிரமண்யன் கைதுடுப்பு (சே)

(வம்) ஹௌரா கல்கத்தாவில் சேர்ந்த ராமகிருஷ்ணப்பூரில் கோபலகிருஷ்ணய்யர் ஸௌகத்தில்மேமுதல்எழுதின கீர்த்தனைகள் சுப்ரமணியர் துணை.

(8) கலித்துறை.

பாடவே வாக்கைக்கொடுத்தாய்-பகுத்தியே அர்தம்சீத்தாய்
தேடியே உண்மைக்கண்டு—தேவனே சொல்லவேண்டும்
நாடினேன் பாதம் தாராய்—நாதனே சரவணபவனே
பாடினேன் உந்தன்பக்தன்—பாட்டுகள் உலகில் எங்கும்
தேடவே செய்வாய் முருகா—திவ்ய கீர்த்தனைகள் பெருக
கூடவே மனதிற்தோன்றி—கொஞ்சமும் தப்பில்லாமல்
பாடலை சுப்பிரமண்யன்—பாடவே பத்திக்கொள்வாய்.

(9) ராகம் சஹனு—திருபுடைதாளம்.

ப. தரிசனம் குடுப்பாயே—சரவணபவனே தாராளமாய் நீயே (தரி)

அ. பரிசுகள் கொடுக்க நான்—பணக்காரனல்லவே—வெறிபிடிச் சுத்திரியும்-பரிசுத்தனல்லவே (தரி)

ச. சோதனைகள் செய்யாதே—தப்புகள் எல்லாம் சொன்னேன் மனதில் வையாதே

வேதம்மாதவுமில்லை—வேறொன்றும் படிக்கவில்லை
ஞானதச் சொல்வாய் இல்லை—சுப்பிரமண்யனே (தரி)

2. கோபமெல்லா மடக்கும்—இவனுள்—கோரிக்கைகள் நடக்கும்—சரவணபவனே—நான் படும்பாடுகள்—நரிக்கரி புலி ஹரிக்கள்—தென்படுங்காடுகள்—தெரியுமே போடுகள் (தரி)

3. என்னமோசம் என்னை பண்ணுராய்—முருகா—உன்னைப்பிரியாமலே பண்ணுவாய்—சொன்னேன்—எனமனம் தெரி—சுத்தமான நெறி—உன்னை நம்பினேன் முத்திக் குறியவன் தலைப்பதி. (தரி)

4. தகப்பன் சாமியென்று அன்பிட்டேன்—ப்ரணவ—தத்வம் சொல்லவே உன்னை கும்பிட்டேன்.

அகப்பேயை யோட்டாயோ—அமிர்தத்தை யூட்டாயோ—புகழுவே காட்டாயோ—பூதங்கள் ளோட்டாயோ (தரி)

5. அப்பா உன்னை நம்பிக்கெடுவாரோ—உலகில்—தப்பாமல் மனதிற்குள் விடுவாரோ—எப்பொழுது முந்தன்—சொற்படிப்போலென் றன்—கைப்பிடித்தாள் மைந்தன்-சுப்பிரமணியன் சொந்தன் (தரி)

9. இராகம் நாதநாமக்கிரியை—தாளம் ஆதி.

ப. கோபம் நீர் பண்ணிக்கொள்ளலாமோ—பரதேசி-குழந்தைமேல் சொல்லுரியாமோ (கோ)

அ. தாபம் பொருக்காவிட்டால் கேளடா—இப்போ—தகுந்த சிக்ஷை செய்யவேண்டா—உன் தன்—கோபம் திரவனை கொல்லடா—பிரம்ம—குலத்தில் நீ பிறக்கவில்லடா (கோ)

ச. தப்பாயிருந்தால் சொல்லுபாட்டிலே—மெய்யை தவறாமலிருந்தாலதை காட்டிலே—இப்போதானால் போடு கையை ஜோட்டிலே—எடுத்தடி இந்தமண்டையோட்டிலே. (கோ)

2. மங்களமுண்டெனக்கெனக் கொல்லவும்—பதுங்கி அடிக்கவேண்டி சொல்லவும்—வேண்டாம்-தங்கக்கோலெடு தடிக்க வேண்டுமோ—போலீஸ் தர்பாரிலரஸ்டு பண்ண வேண்டுமோ. (கோ)

3. பூஜிஷ்பெலரென்றறியாயோ—இவனைப்போலெங்கும் பார்த்தறியாயோ—வெகு—வேலைக் காகப்படித்தாயோ—பிவபிள் வித்தரியாமல் நடித்தாயோ (பெரும்) (கோ)

4. தப்பிதம் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே நான்—நீ தப்பிது வென்று காட்டவில்லையே—நீ-ஒப்பைச் சொல்லி நீ மெய்ப்பிக்கவில்லையே—[illegible] தாவிவ்வளவு தொல்லையே. (கோ)

5. அவமதிக்காதேயென்று சொல்லி ஜெயிலிர்க்கனுப்பலாகுமே தவிர என்னுயிரை—கொண்டு—போகுமோ நீ நிஜத்தை பெண்ணிப்பார்—இட்டு—வா கனத்தான் போடப் பிடி மண்ணுப்பார்-(வாயிலே) (கோ)

6. நானென்றும் கர்வத்தை விட்டால்—சுகப்படுவாய் நாராயணன் நாமத்தை தொட்டால்—கெதி கிடைக்கும்—போனதெல்லாம் விடுமதி கெட்டால்-இனிமேல்—புனிதனுவாய் பொய்யை விட்டால் (கோ)

7. தூஷிக்காதே சாதுக்களை—பெரும்-தோஷியாவாய் வாதுகளை—செய்யாதே—தூஷித்தனுப்பாதே தூதுகளை—வம்சம்—சோஷிக்கும் அடைந்து ரூடுகளை. (கோ)

8. பரதேசிக்கை நன்றாய் பார்ப்பான்—நிஜ-மறிந்து வினைகளெல்லாம் தீர்ப்பான்—ஓம்—சரவணபவனென கேழ்ப

பான்—சுப்ரமண்யனை—வரத்தை கொடுத்து வாக்களித்துக் காப்பான் (சோ)

(10) ராகம் தோடி—சாப்புதாளம்.

ப. நம்பாதே நீ நல்லமனமே—ப்பொல்லா—நாத்த முடலொரு நாள் நாசமடையுமே. (நம்)

அ. கொம்புத் தேனுக்காசை—க்கொண்ட முடவன் போலே—வம்பளந்தாலாஹா—வருமே பெரும்பூசை (ந)

ச. மவுனமா நீ கொஞ்ச—மடங்கிப்பார்—செளம் யன் போலாவாய்-நிஜத்தைப்பார்—அவமான மொருக்கா லாகாதுப்பார்—ரவையானல் கல்வினு—றைத்துப்பார். (ந)

2. அப்போதில்லை யென்தன் கஷ்டமும்—யிவன் சொற்படிப் பாருன்னதிர்ஷ்டமும் நீ தத்வதத்தில் பார்த் தத்திருஷ்டமும்—நீ—அப்போதட்டயும் வெகுஸ்பஷ்டமும். (ந)

3. அர்தமெல்லாம் வெகுநல்லது—உண்மை—அறிந் தவன் சொல்வான் நல்லது—மெய்—வார்த்தை யரியாத வனை சொல்லிது—சூது—பார்த்த சுப்பிரமணியன் சொல் லிது சொன்னேன். (நம்)

11. இராகம் சாவேரி—ஆதி.

ப. கருணிப்பாயே முருகா—உன்—திரு நாமம் கெதி யென்று உறுக (கரு)

அ. கருமத்தை னீ வெகு சுருக்கா—என்—கருமத்தை நீ வெகு சுருக்கா—அறுக்க—திருவடிகளை நான் ஸ்மரிக்க (உன்தன்) (க)

ச. பேச்சை யடக்கி விறைபோட—சாது—பேசு கிற நீரை விட்டுவிட—பார்த்து—வோசை படாமல் அறுத் திட—நீ மோசம் போகாமல் சாப்பிட (கரு)

2. சோருண்ணமல் விட்டுவிட—நீர்—தாருமொரு மருந்துண்ணு விட—அது நீருமென் மனங்கவர்ந்திட—உன் சரணத்திலேயே இருந்திட (கரு)

3. சொத்த சொல்லு சொல்லலாகாதொருவனும் சத்துச்சொல்லே சொல்லுவான் முருகனும்—உன்—பித் தன் சுப்ரமண்யன் பெரும் மனம்-சத்தியமாகும் நாட்டுகள் உலகினும். (கரு)

12. காவடிச்சிந்து.

1)உப்புரப்பை விட்டனே-நானுன்னுரப்பைதொட்டனே நீ இப்பவானல் வாருமென் முருக—அப்பனே.
என் சொப்பனத்தில் வந்து சொல்லும்—கற்பனே.
நீ இப்போ எதிரில் சொல் நிச்சி—யிப்பனே.
தப்பி தங்கள் செய்திருந்தால்—அப்பனே.
(2)மன்னித்துவந்தால் ஒப்புவேன் அப்போது உன்தன் உண் மையை-மெச்சிசெப்புவாறு உலகத்தில்கந்தன்-வண்மையை.

3. சோறு நீருட் கொள்ளவில்லை—காருமிவனே டென்னதொல்லை—போருமே சோதிப்பு தீரவில்லையே—நீர் வாரும் வாரும் காக்க குலிபிள்ளையே.

4. பொறுப்பேனே உன் சோதனைக்கு—இருப் பேனே நான் சாதனைக்கு—வெறுப்பேனே ஒருகால முன்னை வேலனே—உன்தன் வெறிபிடித்தேன் கிருபால வாலனே.

5. என்னமோ உன்மேலே எக்கம்—கண்களுக்கோ இல்லை தூக்கம்—இன்னமென்ன வேணும் ஷண்முகப்பனே-உன்னையில்லா தெய்வமெங்கே கற்பனே.

6. வேலனே நுதபாலனே ஸானுகபோலனே வெகு

சிலனே—உன்கால் பிடிப்-பேன் வந்து முன் நில்பாலனே—கேழ்வி சொல்படிக்க சுப்பிரமண்ய பாலனே—.

13. இராகம் சங்கராபரணம்—அடதாளம்.

ப. ஜோசியங்கள் பார்த்தால் முடியுமே—உள்ளம்—சுத்தமானால் அப்போபடியுமே—அப்பனே. (ஜோ)

அ. தாசி பேசுபோல ஆகுமே—உண்மை—பேசினு லது நிஜமாகுமே.

ச. சாது சாங்கத்தியங்கள் பண்ணுலும்—அவர்கள்—ஓதுவதை கேட்டு உண்ணுலும்—அதனை— (துரித) காது னுல் சொல்வாங்கிக் கொள் கர்மங்கள் நீ வெளியில் தள்—போதும் சுப்பிரமண்யக்கடவுள்-போட்டபேரிகள் பூர்க்க காட்டிக்கொள் (ஜோ)

(14) ராகம் காம்போதி ஜம்பை தாளம்.

ப. சொன்னாலும் தெரியாது—யென்னாலும்புரியா துபொன்னம்பலனை யோது—போது மினி மீது.

அ. கொன்னாலும் போகாது—கொளித்தினாலாகாது—வெண்ணிரு போல்செய்து—விடுவாயினிமீது. (சொ)

ச. உன்னாரக்கம் விட்டு—ஓதினேன் மதிகெட்டு—கண்மூடி உனைதொட்டு—கஷ்டம் வெகுபட்டு பண்ணகாரியம் கெட்டு—பாழாயி விட விட்டு—நீ நிர்றயோநிலை தொட்டு—நினைத்துக்கை கொட்டு (நீ)

2. வெரிகொண்டு திரியாதே—முருகனைதுதியாதே—பெருங் கஷ்டமடையாதே—பித்தனாகாதே—சரியாயிருக்கப்பாதை—சந்துகளில் நுழையாதே—அறிந்துக்கொள் ளிப்போதே—தெரிந்துபோ பேதே (சொ)

3. தமிழ் நான் படிக்கவில்லை—தவருதல்கள் விழும் தொல்லை—தப்பாமல் இருத்தவில்லை ஒப்புவாரில்லை.

அப்பனே உன்சொல்லை—செப்பினேன் தப்பாமல் ஒப்பவே செய் சொல்லை—உப்புரப்பில்லை (சொ)

4. சத்தை யறிந்தோரிதர்கு—ஷண்முகனைநினைத் தோர்கு—அத்தனைக்கும் மர்தமிருக்கும்—அமிர்தம் கேழ்ப் போர்கு. சொத்தைஉன்கவித்வமென்று—சொல்லலாகா தொன்று—செத்துப்போவேனன்று—சரவணபவனென்று.

5. என்னுள்ள முன்னுள்ளம்—என்று நான் நம்பி னேன்—பொன்னம்பலனே யென்னுள்—புகுந்திருந்து கொள்வாய். இன்னமும் சம்சயம்—யேனோனாநீயே—சொன்னேன் சுப்பிரமணியன்—குலி சுத குகனே. (சொ)

விருத்தம்.

அப்பனே சுப்ரமண்யா—அன்புடன் வாவா யிங்கே
இப்பவே என்முன்நின்று-யிதமொன்றுரைப்பாய் முருகா
எப்பவுமென் மனதிற்குள்—என்குஹா நிற்கமாட்டாய்
செப்பினேன் கையகூப்பி-செய்திடேன் மனதைநிறுத்தல்

(16) இராகம்-காம்போதி-ஜம்பைதாளம்.

ப. கந்தனே இன்றுகதை—கத்தவே சத்தியமுதை—தந்துகார் மதிக்கவிதை தத்வமஸியை (கந்த)

அ. உன்தனை என் சிந்தையில்—உண்மையாய் நம்பி னேன்வந்து அருள்புரிவாயே-வருந்தினேன் நீயே(கந்தனே)

ச. ஆறுமுகத்தையனே-ஆறும்விட்டொழித்தனே
சேருமுன்றும் மெய்யனே—சகிவாகனே
தாரும் நவரசங்கள் சொல்ல—யாருமினியில்லைஎன
காருவாக்களித்துயெனை—கார்த்திகேயனே (கந்)

2. ஈருனையனே—பாரார்க்குப் பொய்யனே
நீராளரியும் மெய்யனே—தீயிலுதித்தோனே
காராயோ கர்த்தனே—சூரஸம்ஹர்த்தனே

நேராக யென்னுவில்—நின்று சொல்குகனே (கங)

3. இருந்திடு மென்னன்னனே—ஈராருகன்னனே
என்மனதில் எண்ணனே—என்மன்னனே
குருவாய் நீ சுப்பிரமண்யன்—திருவாய் மலர்ந்தருள
புரியுமே யெல்லோர்க்கும்—தெரியதத்வார்த்தம் (கங)

(17) கலித்துறை விருத்தங்கள்.

(1) கந்தனே சொல்லும் சொற்கள்—காதினிற்
கேழ்ப்போ ரெல்லாம்
சொந்தமே யிந்தப் போல—சொல்லவு மினிமிச் சொற்கள்
அந்தமும் ஆதியும் அறிந்தால்—அடைவான் ஆனந்தத்தை
செந்தமிழ் சொல்லுச்சொல்லா—
செப்பினுன் சுப்பிரமண்யன்.

(2) குமரன்சொல் லொருகாலம்—குறை யில்லாமல்
அமர்ந்திடுமே தத்வங்கள்—அமரர் புகழல்
நமக்கென்ன பித்தன் சொல்—நியாயமென்று
சுமனசரே அறியரே—சுப்பிரமணியா.

(3) தப்பாமல் சொல்வாயே-தத்வார்த்தங்கள்
எப்போது முனை நினைத்து-எழுதின தெல்லாம்
தப்பாதே பாட்டுகளும் தவறிப்போமோ
அப்போதே சொல்வாயே சுப்பிரமணியா.

(4) முருகனே நினைத்துப்பார்த்து—முன்னிட்
டெழுதலானேன்
பெருகுமே கணக்கில்லாமல் பெரும் சபைக்
கூட்டங்களிலே
ஒரு நொடிக்குள்ளே கோடி உண்மையை
உரைக்கச்சொல்லா
குருவனே சுப்பிரமண்ய—க்குமரனே
பெருமை உனதே.

(5) ஒருநாளும் பழுதில்லை—உரைக்கச்சபையில்
சரவணபவனே உன் சொல்—சத்தியமாய் பொன்சொல்லா
கும் கருதினவர் கனவித்வான்கள்-கவிதா சபைகள் [பாரே
நெறி சொன்னுன் சுப்பிரமணியன்—நிச்சய மாய்சிரயென்

18. கண்ணிகள்.

கோவில் கட்டி—குளம் வெட்டி—காவல்கார்த்து—
கையைகூட்டி—தேவையான பூஜை செய்வேன்—அவிக்
குள்—பாவனமே
கதைசெய்வேன்—காதில் கேட்டு—இது தக்க கூலி
யென்றும் அதர்கேத்தாபோல் கொடுப்பாய்—ஆனந்தபர
வசமே.

பாபாரண்யங்கள் அதிப்—பாலெபஸ்ம
மாயிவிட
கோபாலன் கைகுடுத்து—குரோதகாய்
கொண்டெரிப்பான்
ரூபாய் நீ எத்தனை தான்—ருசி யென்று
கொடுத்தருள்வாய்
காப்பாத்தி கொடுப்பாய் வெங்—கட
சுப்பிரமணிய குருே

அரமில்லாச் சொல்வாயே—அமிர்தம்போல் பாட்டுகளை
அரமிருந்தால் சரிபடுத்தி—ஆதரிப்பாய் வேலவனே
பரிசுத்தனாக உனைப்பணிந்திடுவேன்—என்னுவில்
சரிகட்டிக் கொடுமனதை—ஸ்திரமாக ஷண்முகனே.
சொல்லாமலிருப்போ மென்றால்-சூக்ஷ்மத்தில் தூண்டுகிறாய்
பொல்லாப்பு என் மேல் நீ—போடாதே ஷண்முகனே.
கல்லார்க்கும் கற்றவர்கும்—காணாதே அரம்விழுதல்
யெல்லாம் பொறுத்தருள்வாய்—இந்த பக்தனை குஹனே

எப்போது முன்னை நினைக்காதே—ந்தச் சொல்லு சொன்
[னாலும்
தப்பாகா தரம்விழுந்து தவரிப் போமே
அப்பனே வடிவேலனே என்னை—ஆதரிப்பாயென்றுன்னை
தப்பாமல் சொல்லு முன்சொல்-நங்கச்சொல்லாக்குடுப்பாய்

(19) பாராயோ யென்தன் முகம்போல்பாடுகிரது கண்ணிகள்.

சென்னப்பட்டணத்திலே—செங்கல்ருயன் பத்திலே
சொன்னசொல்லு முத்திலே-இன்னங்கொஞ்சம் நாளுக்
[குள்ள—வெட்டு மேகரத்திலே
கத்தகத்தமுத்துமே—இவன்—கண்டறிந்தசத்பமே
பத்துநூறு ஆயிரம்—பரந்திடும் பரத்திலே
ப்ரமஹம் சொன்ன வாக்கியமே—பிரம்மானந்த
சௌக்கியமே—சூரியன் சந்திரன் நடுவிலுண்டு சூக்ஷமமான
தய்க்யமே,

நித்யமநு சொல்லுமே—நிர்மலமாய் நில்லுமே
சொத்தைதகளை யுதைத்துதள்ளி—சத்ருக்கொன்றுமே
கத்திக்கொள்ளுகையிலே—அறுத்து தள்ளுமேப்
உத்துப்பாரு வெய்யலே—வு—நித்தசத்தி கொண்டு நில்லு
[உண்மையாய் பரத்திலே
முருகனுருகச் சொன்னதே—முத்திமார்க கண்ணிதே
பூ-சுரகுலத்திர் குள்ளுதித்த-சுப்பிரமண்யன் சொன்னதே.

(20) விருத்தங்கள்.

(1) மனிதர்கோ இரண்டடிகள் கண்டதுண்டு,
மகர்ஷிக்கோ மூன்றடிகள் கண்டதுண்டு
கனமாலுக் கடிகள் நால்கண்டதுண்டு
கணக்கில்லாப் பாட்டு களும்-கைவசமுண்டாம்

(2) வினைதீர்க்கும் பாட்டிற்கோ—வேகமுண்டாம்
தனமுண்டாம், குணமுண்டாம்—தத்வமுண்டாம்
பனிரண்டுகையன் பக்தன்-பார்த்த துண்டாம்
இனிப்பிருக்கும் இந்தமுதே—எல்லார்குண்டாம்
(3) குணமதனை கொள்வீரே—குஹனேயுண்டு
மனனத்தில் சிரவணத்தில்—மஹிமையுண்டு
வனத்திற்குள் நாரணனே—வந்து கண்டு
அனுக்ரஹித்தான் சுப்ரமணியின்—அறிவைக்கொண்டு

2.

வடிவேலா வந்தென்றுள்—வாசமாகி
கொடுப்பாயே அஷ்டமகா—குணசித்திகள்
தடையில்லா நடத்தியதை—தத்வக் ஞானம்
கடுகந்தா சுப்ரமண்யக்—கவியின் துணையே.

3.

அகரத்திலிருந்தா லன்று—காரம் விட்டுவிடும்
அகரத்திலிருக்காமல்—ஆகாரம் தாண்டிவிடும்
உகரத்தை மகரத்தில்—ஒத்திப்பார்த்தால்
சுகமுண்டாம் சுப்பிரமண்யன்—சொன்ன யோகம்.

(21) கும்மி.

1. வாராயோ என் முருகா—வந்தருள் புரிவாயேன்
தீராயோ வினைகளெல்லாம்—முருகனே
திருத்தணி கிரிவாஸனே (வாராயோ)
2. சூரபத்ம சிம்ஹவக்த்ர—தாரகாசுராதிகளை
வேரறுத்து சுகம் கொடுத்தாயே—ஷண்முகா
விபுதர்கள் கூடி துதிக்க. (வா)
3. கலியுகத்திலுனை துதிக்கும்—கனவிர்வான்களுக்
[கெல்லாம்
கிலேநிறுத்தி வரங்கொடுத்தாயே—ஷண்முகா
நீயே காப்பாத்தவில்லையோ (வா)

4. மனதிற்குள் த்யானித்தால்கு—மாரனே நீவந்து காப்பாய—ஜெனனமில்லாமல் செய்வாய் சுப்ரமண்யா—விநுதனே வேலாயுதா (வா)

22. (வம்) பிள்ளைக்காக சொல்லியபாட்டு வெங்கிடராமய்யர் பிரார்த்திக்க சொன்னது (கல்கத்தாவில்)

குமாரன்போல் பாவித்துக்-கொள்வாய் தாயே—
குவலயத்திலிவனைப் போல்-குறைகள் நீர்க்கும்-அமரர்
புகழும்படியா-அன்பாய் நம்பி—நமஸ்காரம்.
பண்ணினயோ-நாகப்பன்போல்—அமர்ந்திடவே
ஒரு குழந்தை-அவனே கொடுப்பான்—
குமரன் சுப்பிரமண்யன்—குருவே சொன்னான்.

(சுப்ரமண்யன் புஞ்சரத்னங்கள் என்னும் ஸீஸ விருத்தங்கள்)

(23) சூலியின் பிள்ளையே வேலாயுதங் கொண்டு—சூர
சம்ஹாரனே ஓடி வாவா
மேலான உன்கீர்த்தி பூலோக மெங்கையும்—
கோலாஹலன் என்று கொஞ்ச வாவா
பாலார்க்கனைப் போலே சிலனே ஒளிகொண்டு
பாவிக்க குமரனே—பரக்க வாவா
நீலகண்டா ரூடமேலான் ஆரூடம்—நால்
போட்டதைப் போறுரைக்க வாவா (கீதம்)

காலனைக்கொன்ற காபாலி—நாதனே வா
பாலவெங்கிட சுப்பிரமண்ய—பாலவாவா
காலகாலானலஜ்வால—கார்த்திகேயா
வேலு நிறுத்திட இது நல்ல—வேளை வாவா

(2. ஸீஸம்)

ஐய்யனே ஈறாறு கையனே—மெய்காட்டும்
மெய்யனே—பக்தர்கள் மெச்ச வாவா
அண்ணனே பனிரண்டு கண்ணனே என்னுவில்
யெண்ணனே வேல்நிற்க பண்ண வாவா

ஈசனே யமபாசனு சனேகுமரேச நேசனே
வேல் நிற்கநினைக்க வாவா
தீரனே சத்ருசம் ஹாரனே சுந்தராகாரனே
வேல் நிற்ககாற்க வாவா

(கீதம்)

தாரகாசுர மதவர்க தர்பஹாரி—நீருகைகொண்டு
நெற்றியில் மாரிக்கொண்டு—பேரை நினைக்கவே
பெருஞ் சத்ருகூரு கெட்டு—கருவாபென
பண்ணுவாய் கார்த்திகேயா.

(3. ஸீஸம்)

வெட்டி மீன்காவடி கட்டினால் மஹிமைபால்—
ஒட்டிகொண்டு பிழைத்து ஓடினீரில்.
பாலு காவடி கட்டினால் தைக்குறைபாமல்—
நிறைய வேதழும்பியும் குறைய காட்டாய்
ஷண்முகா உன்மஹிமை யெண்ணவே முடிவில்
ஸசங்கரா தென்தேச மெங்குமுலகில்
பக்தனுக்காக நீ பத்தாயிரக்கட்டம்
மத்தியில் காட்டுவாய் முத்து குமார

(கீதம் பத்யம்)

நாட்டி ஜகமெங்கும்—புகழவே நாட்டியாக
பூட்டிவே லெடுகைகொண்டு—பூசையுண்டு
கோரினேனுனை ஷண்முகா—குருவெ வாவா—
வரமளித்திடும் திருத்தணிகிரி விகாரி.

(ஸீஸ பத்யம் 4-வது)

வேலாயுதம் நிற்க—வேண்டிக்கொள்வதைபார்க்க
தானுமே உன்மனங் கேளுமய்யா

நித்யமுன்னை துதித்த ஸத்யமிருந்தால்
கொண்டுச் சக்தியாய் தந்தை நீ பக்தி நிற்பாய்
இத்தனை சொன்னாலும்—ஏனென்று கேளாமல்
நிற்க நீ தெய்வமே—நித்யமாமே
பார்த்து என் பிழைகள் நீ—பஸ்மமாய்பண்ணி உன்—
கீர்த்திபுகழவே எந்தன் வார்த்தை கொள்வாய்

(கீதம் பத்யம்)

க்ரௌஞ் சபர்வததாரி மத—சஞ்சிதாரி
பஞ்சபறக்கடி—சாத்திரவ பலத்தை மாறி
கோரினேனுனை ஷண்முகா குருவே வாவா
வரமளிக்கவே—திருத்தணிகிரி விகாரி

(ஷீஸ பத்யம் 5-வது)

கெஞ்சினேனுனை நம்பி கொஞ்சினேன் சத்யத்தில்
தஞ்சினேனல்லது ஆறுமுகனே
உன் சொல்லு சொன்னனே—பொன் சொல்லு தென்று
நரன்—சஞ்சீவாராயன்போல் சத்யமில்லயோ
உன் மந்திரம் நம்பி உரைந்தனே வேல்நிற்க
மனதிற்குள் எண்ணிப்பார்—மானம்போமே
ப்ராணமேகவே பண்ணினாலொன்று மில்லயே
பாவியென்னுலகினில் பாடுவாரே

(கீதம்)

சட்டமாய் வேல்திருந்துமென் சரவணபவா
கெட்டியா ப்ராணமேகும் வெட்டவேலால்
க்ரௌஞ் சபர்வததாரிமத—சஞ்சிதாரி
பஞ்சபறக்கடி சாத்திரவ பலத்தைமாறி.

21. கீர்த்தனை சங்கராபரணம் சாப்தாளம்.

ப. திருட்டு நாயிகளோடே சேராதே மனமே முரட்டு
பையல்களை கூட க்கோராதே

அ. வரட்டுமென்றும் குறு வாதுகள்—செய்யும்-வஞ்ச
னைக்காரரோ டிணங்காதே (திரு)

குரட்டு விட்டு தூங்கும் குடித்தவன்—போல நிஜ—
மறியாதவர்களோடு ஆகாது சேராதே (திரு)

ச. சாதுக்களைக்கண்டு சாரத்தை-பத்திவேதியர் குல
மென்று கர்வத்தை—கொண்டு சோதித்து கொள்ளாமல்
வேதத்தை-பார்த்தும் காதநந்தவன் ஆவான் வாதத்தால்
(திரு)

2. காஷாயந் தரியித்தால் தரிப்பார்—அவர் பூஷ
ணைகள் செய்து தெரிவிப்பார்—விபீஷண குலத்தோன்
போல் நடிப்பார்-தூஷணை பூஷணைகளை தள்ளிநின்னியார்
(திரு)

3. நாசன் மாக்குமே ஞானத்தை—நரகில்—நன்றுக
தள்ளி அவமானத்தை—செய்யும்—மோசம் பண்ணுங்
குணத்தோர் வார்த்தை—ஞானம்—ஈசனை துதியித்தால்
நாசனமாக்காது (திரு)

4. டக்காக பேசினீ யவனிடம்—இருக்குமதை தட்
டிக்கொண்டிடும்—என்று—தூக்கங்கொடுக்கிற வார்தை
சொல்லும்—கொக்குபோல வர்களை தூற்றிடும் (திரு)

5. எத்தனை சொன்னாலு முன் புத்தி—கெட்டு—
எங்கேபோச்சுதோ அறியும் பின் புத்தி-ஆக இத்தரையி
லெங்கு மில்லையே—பார்த்தால்—சத்யமாய் வாய்பொத்தி
யத்தியாய் (திரு)

(6) க்ருத்திகை நீ இன்று பார்த்துக்கொள்—நல்ல—கீர்த்தி
பெரும் அஷ்ட சித்திக்கள்—பெற—கார்த்தி கேயனை நீ
நினைத்துக்கொள்—துஷ்ட—கருமங்களை விட்டொழித்து
கள் (திரு)

(7) நல்லது சொல்லத் தொடங்கினால்—ஒர் தன்—அல்லது
கேழ்க்க தொடங்கினால்—பெறுங்—தொல்லை கள்வன் தானிடு
ங்கினால—வன்—சொல்லாமலோடு வான் முடங்கினால் (தி)
(8) சாமர்த்திய முண்டானால் யாருடா—முக்தி—ஷண்முக
சாமியை சேரடா—தாமதம்—நமக்கென்ன வேண்டாமெனா
கோரடா—தத்வம்—சுப்பிரமண்யன் சேரடா (தி)

(25) வீசவிருத்தம்.

திருட்டுமாடே கேளு வரப்புவிட்டோடாதே
முருகனிருக்கா னெனும்பு முரித்து விடுவான்
முரட்டுத்தனம் செய்யாதே மூக்கைப் பிளந்திடுவீனே
வேலாயுதங்கையில் விட்டதுண்டோ
வினைச்செயில் மேய்ந்து நீ வசங் கண்டிருக்கிறாய்
தளரவிடமாட்டானே தனது கையை
மூக்கரக்கும் கயிறு முருகன் கையிலிருக்கு
இழுத்தயோ இப்பவே இழுத்து விடுவான்.

தே-கீதை விருத்தம்.

மூக்கறந்திடும் பாதையும்—முகத்தில்ரத்தம்
நோக்கி வேல் கொண்டு அடிப்பனுனக்கு சிக்ஷை
தெரிந்த ஸூக்ஷம மறிந்து நீ—வரப்பின் மேலே
நடந்து மேய்வாயே—வேல்கொண்டு நடுக்கம்கொண்டு

(26) ராகம் பூரிகல்யாணி—ஜம்பைதாளம்.

ப. வருவாய் வந்தருவாய்—கருணாகர ஒருதய
கௌரி—கௌமாரி (வரு)

அ. சுரகருடகின்னரா—த்புரகலைவிநகேகி
தாரகவாஹினி யென்னை—முறைகேட்டு அருள்புரிய (வரு)

ச. பங்கஜாஸனவினுத—பக்தபாலகே உலகில்—யெங்
கும் நிறைந்த திருவருளே—என்னுள் ளிருக்கும் பொருளே

சங்கரீபுத்ரஸ—சக்தியே முக்தியே-வெங்கட சுப்ர
மண்ய வினுத சத்பக்தியே (வரு)

(27) ராகம் கேதாரம்—ஆதிதாளம்.

ப. பிடித்து கொள்வேன்—குருநாதா—நல்வழி—
படுத்தின தருகுணநிதா (பிடி)

அ. அடித்து சொல்லும் வடிவேலா—நிஜ—
படிப்பை விடாமலே மூலா—யிவனை
துடிக்க உதைத்து அறிகாலா—மண்டை—
லடித்து, பிடிக்க, குணசீலா (பிடி)

ச. தவரிப்போகாமலு மொருநாள்—இவன்
பவமறுக்கிறதொரு திருநாள்—நிஜ—
தவமிருந்தாலது பெருநாள்—நீ
சிவனை மறந்தாலது வெறுநாள் (பிடி)

2. களவு பிடுங்கி பயிருகண்டு—பசி—
களை யோட்டிக் காத்துகொண்டு—ஒன்றும்
களவு போகாமலே அண்டு—கொண்டு
சுளுவுகள் கண்டுள் கொண்டு (பிடி)

3. மங்கையை பிடித்தாண்டு—ஞான
மெங்குபோனால் பின்கொண்டு—அவள்
கொங்கைள் பிடித்துகொண்டு—போக
மங்கத்திலே பண்ணதுண்டு (பிடி)

4, அருணோதயத்தில் எழுந்து—அப்பன்—
சரவணபவனை நினைந்து—வடிவேல்
முருகனை பாடி மகிழ்ந்து—நீயே
பரமகதியென்று விழுந்து நான் (பிடி)

5. ஆப்ரம்ஹகீடஜனனீ—ஸூதனை
சுப்ரமான மனதில் நீ—அசத்

பிரமை விட்டு உலகில் நீ—வெங்கட
சுப்ரமண்யன் மனதில் நீ—யென்று நான் (பிடி)

(28) விருத்தம்.

(1) அன்றுப் போலின்றுகதை—அறிந்துக் கொள்வாய்
சென்றுப்போல் நவரசமும்—செப்பகேழ்க்க
பன்னிரண்டு கையாறியன்—பாவத்திர்க்குள்
நின்று கொண்டடித்துத்தன்—நிமிஷா நிமிஷர்
(2) இன்றுப் போலிந்த கதை—யெங்கும் நாங்கள்
சென்றாலும் கேழ்ப்போமே—சரவணபவனே
யென்று நிதிந்தின்று மதித்தொன்றும் தள்ளாக்
கொண்ட முதல்வன்டு—மதங் கொள்வார் கேளாய்.
(3) பாலைக்குடிக்க வேல்கொண்டு—பறந்து வர்வா
சிவனையென் நிருதய—சிமை தன்னில்
மூலனை சொர்கமெல்லாம்—முருகா உருக்காய்
வேலவனே என்னாவில் வேகம் சொல்லாய்.
(4) பன்னிரண்டு கதையாச்சிது—மூன்றுங் கதையாம்,
பெண்ணாசை பொன்னாசை—மண்ணாசைகள்
எண்ணாமல் செய்திடுவாய்—என் முருகையா
கொன்னாலும் தவராய்—கொடுப்பாய் னினைப்பை
(5) நவரச புதமாய் ஸ்ரீநாரணன் கதையை யுலகில்
பவஹராமிது வென்றுரைத்து—ப்ரார்தனை செய்து
[கேழ்க்கும்
சிவசுதர் கிருபையை கொண்டே—செப்புவேன் தைர்
கவனமிடுகுமாரா—கருத்திவில் நின்றுபாராய் [யமாக
(6) வெப்போதும் சபைகளிலும்—எங்கே யாகில்
தப்பாமல் நினைத்துன்னை—தத்வம் சொல்வேன்
அப்பா என் முருகைய்யா—அப்போதெல்லாம்
செப்பாயோ என்னாவில்—செந்தமிழாக.

(7) முன்பின் யோசிக்காமல்—மெச்சச் சபைகள்
அன்பாகப் பேச்சுகளை—அந்தக் கவிகள்.
உன் சொல்லே என் சொல்லென்—றுறைத்திட்டவர்
சந்தோஷம் அடைவாரே—சரவணபவனே [கள்

(29) இராகம் பூரிகல்யாணி—ஆதிதாளம்.

ப. வ்யாபாரி வந்திருக்கான்—ஆணி முத்து (வ்யா)
அ. ரூபாயிகள் கொடுத்து—நீ பார்த்து கொள்
மதித்து—பூபாலரெடுத்து—பார்பார் விலை கொடுத்து.
ச. காடுமலைகள் திரிந்து—மலர்த்த வலந்த காட்டிற்
குள்ளே புகுந்து. (த்ரு)
ஓட்டமோட்ட எதிரில் வந்து—தேடதேட ஸாடசந்துபோடா
வென்று காட்டி தந்து—கூடவே இருந்து பந்து (வ்யா)
2. இமயின் மலையில் சடைகள்—வைத்திருப்பார்—
இமைகொட்டாமல்ல டையுங்கள் (த்ரு) கமனீயமான கங்கை-
கரையிலமர்ந்து சிமை கமலமிது நல்லதென்று—அமிக்கி
கொண்டு வந்தான் தர (வ்யா)
3. ஆயிரம் கொடுத்தாலாகாதே—ரூபாய் நீ நூறா
யிரங் கொடுத்தா லாகாதே (த்ரு) போயி நீ உன் பெட்டிக்
குள்ரூபாயிகள் கொடுத்துப்பாரு—ஆயிப்போவே பித்த
னைக—ஆவிப்பொருளுடல் குடுத்த (வ்யா)
4. அப்பனே கோபித்து கொள்ளாதே—சொன்னே
னுனக்குள்-அறிந்துசேர்த்தாலாகாதே (த்ரு) நல்வழி-யெப்
பவும் நினைத்து தர்மம்—தப்பாமல் செய்வாயேயானால்—
சுப்பிரமயன் தொட்ட—குக்ஷமமரி—மடங்கட்டு (வ்யா)
5. சத்துசொல் சொல்வாயே—சபைதனிலே—முத்து
சொல்லாக வெல்வாயே (த்ரு) சொத்தை சொல்லொருகாலா

காது—முத்து குமரன் பக்தன் சொன்னால்—அத்தனையும்
சத்யமாகும்—பித்தன் சுப்ரமண்யன் யோகம் (வ்யா)

(30) ராகம்-ஸுரடை ஜம்பதாளம்.

ப. தங்கவேலே கெதி—தத்வமறிந்தவர்களுக்கு

அ. சிங்காரமாக பக்திய—லங்காரம் பண்ணினால்
பொங்கியே சந்தோஷம்—எங்கும் எழுந்து நிற்கும் (த)

ச. மங்கையே கேளடி-மதம் பிடித்திருந்தால்
கொங்கைகள் கையில் பிடித்து—கொடுத்து அங்கம்
அரந்துகாட்டு

(அருத) தாங்கவயோ நீ பின்—வாங்குவயோபார்
போம்—தூங்குவயோ அழுந்து—ரங்கத்திலடங்கும் (த)

2. கண்டேனுனது சக்தி—காரணமே நீ முக்தி
பெண்டாட்டியாய் பக்தி-பிடித்தேன் கையில் கத்தி (அருத)

உண்டே ஸ்வாதீனம்—கண்டெடுத்தில் போனால்—
கண்டிப்பேனுனை நான்—தண்டாயுதனிருக்கான் (த)

3. மூலகாரணசத்தி—மேலானதிருபத்தி போலாகு-
மேதிருப்தி—புத்தி மனந்திருத்தி (திருத)

வேலாயுதனிருக்க—வினைகளை யெனக்கறுக்க சூலம்
துனிபார்க்க—சுப்பிரமணியனிருக்கான். (த)

(31) ராகம் காம்போதி—ஜம்பைதாளம்.

ப. வெறியனுளரல் கேழ்க்க—வேலெல்லோர் மனம்
துளிர்க்க—தெரிந்த நிஜமுரைப்பேன் நீர்—ஜாநார்கள்
புகழ (வெறி)

அ. முருகப்பனுரைத்தல் கேட்டு—உறுதிகொண்
டிருந்துமுடி—தெரியாமலசைத்து கதை—சரிகொண்டு
மகிழ்வார். (வெறி)

ச. என்னாளுமொரு குறைவு—என்றாதே வாராது
சொன்னான் சுப்பிரமணியன்—என்னாவிலிருந்து

என்னையே நினைத்தாதில்—பொன்னாகு முந்தன்
சொல்-சொன்னசொல் சொல்மனதல்-சூக்ஷமமறிவடிவேல்.
(வெறி)

2. உப்புபுளிகார மொன்றும்—ஒப்பாமெனனப்பன்கு
ஹன்திக்—திப்பாகவே சொல்வான்—தேவர் நரர்கள் புகழ
தப்பாது கவியினிப்பு—தத்துவங்கள் சிறப்பு—சுப்பிரமணி
சன் துதிப்பு—சுகமான மதிப்பு (வெறி)

3. சொல்லமுடியா மதிப்பு-சுப்பிரமணியன் துதிப்பு
நல்ல நல்ல பதம்படிப்பு—நான்கு முகனுதிப்பு வல்லவர்
கள் தமிழினுள்ள—அல்லாப்பை பொல்லாப்பை எல்லா
மறிந்துகொள்வார்—நல்லவர்களாவார். (வெறி)

(32) ராகம் சங்கராபரணம்—அடதாளம்.

ப. பரிதவிக்குமிவனை—பார்த்தருள் புரிவாயே சர
ஜன்மனே மனதை—நிறுத்த முடியாமலே. (பரி)

அ. துரிதஜாலங்களை ஹரிபித்து உன் தாமரை இரு
வடிகளைத் தவிற—ஒருவரையும் நம்பாமல் (பரி)

ச. பரமேச்வர குருவே—சரவணபவனே என்
குறைதீர்த்து காப்பாத்து-குழந்தைபார்கின்றேனே (த்ருத)
ஸுரவினுத சுபசரிதசூர—ஸம்ஹாரமதப் ப்ரஹரணதீரா பரம
சுகதாயக குமாரா—பழனி சுப்பிரமண்யாகாரா. (பரி)

(33) காவடிச்சிந்து.

சிந்தையை யடிக்கடி கொடுமுன்
சொந்தமல்லவோ என் தன் மனதை
கந்தனே வடிவேல ஷண்முகப்பனே (நான்)
நொந்திருக்கேன் காருண்யா எந்தை.

(34)பரப்ரம்மானந்த கும்மி.

கும்மியடிப் பெண்ணே கும்மியடி குமரனைப்
பாடியே கும்மியடி.

1. சும்மாயிருந்தால் சந்தோஷமாகு மோடி—
சுப்பிரமணியனை கண்டு தேடி. (கும்)

2. அவனை விட்டால் கதியாரடி கார்கவே—
அந்த பழனிமலை நாதனடீ—வாடியவனை தேடி
வஞ்சனை செய்யாமல்—வந்தனம் பண்ணியே
வருகக்கோரி (கும்)

3. போடி வீட்டிற்குள்ளே—புகுந்து கட்டில்
மெத்தை போட்டு மல்லிமுல்லை-போட்டு மேலே
கைபிடித்துக் கொண்டு-கட்டில் மெத்தை மேலே
கார்த்திகேயனை உட்காரச் சொல்லி (கும்)

4. ப்ரியமாய்ட்டு தாத—பேடாபர்பீவர்
பேச்சி கொடுத்து—சாப்பிடச்சொல்லி
திவ்யமான பசும்—பாலை தேனை சேர்த்து
தேவலேனுநீயே—கொள்ளச்சொல்லி (கும்)

5. சாப்பிட்டு ஆனந்த—சாகரத்திற்குள்ளே
ஷண்முக கடவுளி—ருக்கும் போது
கூப்பிட்டு என்மனம்—கோரிக்கை தென்று
குமரனை கேட்டுக்—கோரிக்கொள்வாய் (கும்)

6. வெட்டிவேரைக்கொண்டு—கெட்டியாய் கட்டின
வெட்டிவேர் வாசனை—விசிறி கொண்டு
ஒட்டிகாத்தைநீ—காட்டும் இடத்திலே
பூட்டுவான் தாட்டியாய்—சாட்டை இட்டு (கும்)

7. தத்துவங்கள் சொல்ல—முத்துக்கு சரியில்லை.
தாரணியிலிருக்கும்-தெய்வங்கள்குள்—சத்துச்

சொல்லிவனைப்போல்—ஒத்தரில்லை என்று
சாதிப்பார்கள் சொல்லி—சராஜன்மனை. (கும்)

8. அப்பன் வேலைக்கொண்டு—அந்தரங்கத்திற்குள்
அதினுள்ளே சோதித்து—சொப்பனிட்டு.
எப்பவும் மறக்காதே—சுப்பிர்மணியனை.
தப்பாமல் தியானித்தால்—தத்துவனுவான் (கும்)

9. தத்வனுல் ஜீவன்—முத்திக்கிகாரணம்
தக்கதைகவலியம்—அமர்ந்திடுமே
எத்திக்கொண்டால் தன்—டாயுதனை யெடுத்து
எற்படுத்துவீர்ன்—ஞானக்கண்ணை. (கும்)

10. எத்தனை சொன்னாலும்—என்னப்ரயோஜனம்
முத்து குமரனைத்தியா—னித்தால் தானே
சொத்தை காத்திருக்கும்—பித்த நாயை வெட்டி
சொத்தை கொண்டுபோவான்—சுப்பிரமணியன்
(கும்)

11. நாசமடையாத—த்யானத்தை கொடுத்தான்
நாரணனெலத்தகாட்டிற்குள்ளே
மோசம் போகாமலே—கொண்டுவந்தானத்தை
முத்துகுமரன் தியா—னத்தைக்கொண்டு (கும்)

12. கொள்ளடி நீ உள்ளே—தள்ளடிகரணங்கள்
மெள்ளே போட்டுக் காட்டு—முருகனுக்கு
உள்ளத்தில் முள்ளொன்றும்—இல்லாமல் பண்
[ணிக்கொள்
கொள்ளை தனத்தை—கொடுப்பானடி (கும்)

13. மங்களங்கள் பாடி—மனதில்வைத்துக் கோடி
தங்கச் சொல்லுன்—னந்த—ரத்திற்குள்
பொங்கியே ஆனந்தம்—எங்கள் வேலாயுதன்
போதித்து சொன்னுன்கொள்—பூதலத்தில்(கும்)

14. மங்களங்கமௌங்க—தங்கவேலாயுதா
வெங்கிட சுப்பிற—மணியகுருவே
எங்களை ஒருநாளும்—நீங்கியேகவேண்டாம்
தங்குமெங்களந்த—ரங்கத்திற்குள் (கும்)

(35) இராகம் சாவேரி—ஆதிதாளம்.

ப. மகாதேவிவாடி—என்—மனதிற்குள்—புகுந்துக்
கோடி. (மகா)

அ. ஸகாயமாய் நீ—ஸரஸ்வதிஉன்—
மகாம்ருததரை—மலர்ந்தருள வாயில் (மகா)

ச. இனிப்புள்ளகவி—இவனைப்போல புவி
மனிதர் குள்ள இல்லை—மகாத்மா என்றுரைக்க (மகா)

2. கனகௌறவனும்—மகாகவிகிறுதனும்
கனகவேல்பிடித்த—கடவுளிருக்கானுள்ளே (மகா)

3. மங்கயே ஞான—மங்கையாய்விளங்கும்
வெங்கிட சுப்ரமண்ய—வேதிய ஞேதிய (மகா)

(36) இராகம் மோகன—ஆதிதாளம்.

ப. சரஸ்வதிதேவிவாடி—ஷன்முக பக்தனைதேடி (ஸ)

அ. சரவணபவனைகூடி—இருந்திடு மனதில்நாடி (ஸ)

ச. குறைவொன் றில்லாமல் பாடி—சொறிந்தினே
னமுதைநூட்டி—முருகனுள் ளிருக்கானடி—தெரிந்துகொண்
டுள்ளே போடி. (ஸ)

2. கவிகள் வித்வான்கள்கூட—கௌரவித்து
சாற்றிப்பாட
தவராமல் சுப்பிரமண்யன்—தத்வம்சொல்
வானுள் ளேபோடி. (ஸ)

(37) இராகம் மோகன—சாப்புதாளம்.

ப. குயுக்திக்களை நீ சொல்லாதே—நரகத்திற்—
குள்ளே தள்ளிகொல்லாதே சொன்னல் (குயு)

அ. சுயுக்தி யெண்ணிநீ—சோதித்துகொள்ளாதே
சுகமில்லையே ஆவி—சோதியில் தள்ளாதே (குயு)

ச. ஊரைவிட்டு எப்போ ஓட்டுவாய்—காட்டை—
சேரவே ஞானத்தை காட்டுவாய்—என்னை—
நேரான வழியிலே ஓட்டுவாய்—இந்த—
சேறு புத்தியைவிட்டி நீட்டுவாய் (குயு)

2. தங்கமானதுந்தன் மனந்த—தாங்கி—பங்கம்
பண்ணிக் கொள்ளாமல் வந்ததை—தேடு—
வேங்கைமரமானவடிவத்தை—எடுத்த—
தங்கவேலனை நினைப்பேதே (குயு)

3. கால மோகவி யென்று—மலைக்காதே—நீ—
மேலான புத்தியை—மறக்காதே—பழனி—
வேலன் சுப்பிரமணியன்—சொன்னதே—நல்ல—
சீலமிதுபிடி பொன்னிதே (குயுக்தி)

(38) விருத்தம்.

1. என்னுரும் சொன்னாலும் எறுது நிச்சயம்;
முன்னாலும் பின்னாலும் மெய்யோ பொய்யோ.
சொன்னத்தை யோசித்து சூக்ஷமமாகப்
பொன்னப்பன் பக்தியிலே புகுந்துகொள்வாய்.

2. திங்கள் சாரேத்தி விட்டால் திவ்யமாகும்
தங்கமதில் தாமரம் வைத்தால் தத்துவமாகும்
மங்களம் போல் பதினுருரை மாத்தலாகும்
வெங்கிட சுப்பிரமணியன் விவரித்த ஞானயோகம.

3. குடுத்தது மறந்திடாமல் கோரியே செய்வாயானல்
படிந்திடும் நல்லகியானம் பாடினன் சுப்பிரமணியன்.

பிடித்திடு குருபாதத்தை பேதமொன்றில்லையென்றும்
படித்திடுமந்திரம் மனதில் பக்தியாய் பூஜைசெய்வாய்.
4. முடித்திடுங்காரியமெல்லாம் முகங்கண்டமாத்திரத்தில்
வடிவேலா என்னப்பாவுன்றன் காரியம்
நடத்திடுவாய் மடம்பூடித்து செய்வாய்
தடையில்லா நாரணனே தந்தான் ஆக்ஞை
5. உடலெடுத்து மாத்திரத்தில் உண்டேபுண்யம்
நடந்தாலல்லோ எல்லாம் நாசமாக்கி
கடந்து நீ வலத்தகாட்டில் கஷ்டப்பட்டால்
நடந்து வந்தளிப்பான் ஞானம் ஆரியாகிதன்
6. அப்பனே கோவிந்தால் யார்அதிகப்பார் வேதியனை
தப்பாதே நான் சொல்வான் தத்வத்தீதனை
செப்பாதே உன்னுண்மம் ஜன்மந்தானே
செப்புவனே வடிவேலன் சித்தாமணியாய்
7. அப்பனே வடிவேலா அன்பாக பாட்டுகளை
எப்போதும் சபைகளிலே என்னைச் சொல்வாய்
தப்பாமல் சபையோர்கள் தவங்கேட்டால்
சுப்பிரமணியன் போலே சொல்லாரொருவர்.
8. பதிரிகா சிரமத்திற் கேகி பார்த்தனே நாராயணனை
சிதறிப்போகாமல் பாதசாரியாய் நடந்து என்முன்
இது வேபார் நல்வழியென்றே காந்தத்தில்
மதிக்குறைக்கப்பிடித்தேன் த்யானமகிமையோகம்
9. பொய்யென்றுச் சொல்வோமென்றால் போனஸ்திதி
மெய்யாகவுமிருக்கவில்லை மெச்சிக்கொள்ளும் [யில்
அய்யா இப்பக்திநிலை ஆய்ந்து பார்த்தால்
வையாதே நிஜமறிந்த வாலியஸ் நேகர்.
10. மோக்ஷமிந்த வண்டுகளால் மொய்யாமலராய்
சாக்ஷியை நீபார்த்த சையார்ச்சாதனனுல்

கைங்கர்யம் அடைவாயே—திவ்யமாகும்
பக்ஷத்தில் ப்ரம்மத்தில்—பதுங்கிநிற்பாய்

(திருவிருத்தங்கள்.)

(சுப்பிரமண்யன் பிரஸன்னமான பின் பாடினது.)

1. தமிழ் படிப்பு நானறியேன்-தாரகமனு
நிமிடத்தில் நினைக்காமல்-நிற்மலமாகும்
கமனியக் கவிதைமுறைக்-கச் சொல்வாயே
குமரேசனே என்னுள்ளிற்-குள் இருந்தப்பா—.
2. எடுத்ததெல்லாமிடமாகும்-என் சந்தேகம்
முடித்திட்டே பார்ப்பயானுல்—முத்தன் சொன்ன
படிப்பப்போ—பார்ப்பாயே—பக்தா குழந்தாய்
துடிச்சப்போ சொல்வேனே-தொட்டதெல்லாம்.
3. நானிருக்க பயமொன்றில்லை-நாரணனிருக்கான்
தேனமுதை சக்கரையில்—கிட்டக்கூட்டி
பானகம்போல் குடிப்பேனே—பல வித்வான்கள்
வனப்புற இதைக் குடித்தால்—வக்கமுண்டோ
4. முருகையா உன்னை நம்பி—முன்பின் பார்க்கா
தொருநாளும் நிற்காமல்—தொடங்கிச் சொல்வேன்
அறிந்திடவே அர்த்தங்கள்-அப்போ கேட்டால்
மறக்கா நீ சொல்வாயே—மதிக்கும்படியாய்
5. அப்போ நான் சொல்லாமல்-அசைந்துப்போனால்
தப்பாதே அவமானம்—தகப்பன்சாமி
அப்போதே என் பிராணம்-அர்பித்திடுவேன்
சுப்பிரமண்யன் கீர்த்தியும்-சேர்ந்துப்போமே.
6. அப்போதுன் நம்பிக்கை—யாருங்கொள்ளார்
எப்போதும் பூஜையில்லா—தெங்கும் போகும்

அப்போதே ப்ரம்மத்வைத-அடைந்துப் போடே-
செப்பாதிருந்தால் தோஷம்—சிவாகமனே.

7. நினைத்தவுடன் ஜாக்கிரதையாய்—நீ என்றுவில்
இனிப்பூட்டி எடுத்துப்பாய்—எல்லாம் புகழ
த்வனிகளுக்குச் சொல்வார்கள்—தத்வார்த்தங்கள்
இனி இல்லை இவனைப்போல்—எழுதச்—சொல்ல

8. கீர்த்தியும் சாச்வதமாகும்-சிவாகமனே என்றுள
மூர்த்தியாய் விளங்கிக்கொண்டு—முற்றிலுமிருந்திடுவாயே
கீர்த்தியாய் சுப்பிரமண்யன்-நிஜகவியிவனென்றெண்ணி
கார்த்திகேயனே சாற்றக்—கவிகளை அளிப்பார்நிஜமாய்

9. சிலநாளோ நல்லெண்ணம்-சிலநாளோ கெட்டெண்ணம்,
நிலை இல்லாமலிடனே—நிஜமாய் கேளாய்
நிலைத்தவறாதிருந்தால் உன்-நினைப்பெல்லாம் தங்கமாகும்
பல ஜோலிவேண்டாம்டா,—பாவிப்பயலே

10. காலையில் சூரியன்போல்—கடினமாம் ஸ்நேகமாகும்
மாலையில் சூரியன்போல்-மகிமையுண்டாகும் ஸ்நேகம்
சிலருக்கு அறிந்துக் கொள்வாய்-செப்பினேன் சுப்ரமண்யன்
வேலனை நினைத்துப்போவாய்-வேகமா யிங்கிருந்தே.

11. போடாபோ பத்துதரம்—போடுவானேன்
தேடாதே போகுவதே—தெய்வத் துணையாம்
கூடாதே யோசனைகள்—குமரன் சொன்னால்
நாடிப்போ மனத்திற்குள்—நாராயணனை

வசனம்:—

கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த ஹௌராவை விட்டு சாயங்காலம் "ரயில்வண்டியேறி பழ்லாக்கிமிடிக்கிவந்து சேர்ந்தேன்-அன்றைக்கு முருகன் விசாரம் எழுதமுடியவில்லை-மறுநாள் எழுதினது—முடிவுரைப்பு—.

ஷீஸ விருத்தங்கள்.

அடக்குடா குளிரை நீ—மடக்குடா ஞானத்தை
முடக்குடா எண்ணங்கள்—முதன்மையாக
நடுந்துப்போகாமலே—தத்வத்தில் நில்லடா
நடக்குமே யெண்ணங்கள்—துடுக்குப்பயலே
கொடுக்குமே நிதபந்தை—கெடுக்கு மனிதயத்தை
தொடுக்குமே குருபாதம்—தொட்டுவிட்டால்
ஏடத்திற்குள் நெடுநாள்கள்-கிடக்கிறது சௌக்கியமோ
துடிச்சு இதைவிட்டு நீ—தூங்கசுகமோ—.

நேட்டைகீத விருத்தம்.

மேய்சனை செய்து பாரடா—யோக்யனாக
யோகியாய் நின்றுபார்ராஜ—யோகியாவாய்
தப்பிதமிருந்து வேலனே—தத்வம் சொன்னால்
அத்தர்நிற்குனாதவனே—சுப்பிரமண்யன்—.

2. ஷீஸ விருத்தம்.

2. நேத்தாநபியில்போச்சு-நினைக்கமைலவன் பேச்சு
சுகமாக இன்றைக்கு—சொல்லலாச்சு
பற்லாக்கு மிடியிலே—பக்தியாய் குடியிலே,
முடிவெடுத்துரைத்தானே—முருகன் தானே
பிடுங்கியே தத்வங்கள்—ஒடுங்கியே பார்ப்பாயே
தொடங்கியே பென்சொல்லி—லடங்கிப் போவாய்
சுந்தப்பயன் கொடுக்கிறான்—கனமான சொற்களை
சொந்தமே எல்லார்க்கும்—சொல்லக்கேட்க

தேட்கைதை விருத்தம்.

ஸத்தியமாகாது மனிதற்கு—ஸர்வமற்றுப்
போய்நாராயணனென்று—பூர்த்தியாக

சனத்தவைருக்கிய மடைந்தெலர்ந்த-காட்டிற்குள்ளே
புகுந்துபோய் கொண்டுவந்ததே-பூர்ணயோகம்.

இராகம் அடாணா-ரூபகதாளம்.

ப. கண்டுக்கொண்டாயா—நாராயணனை— (கண்)

அ. உண்டு பாரடா அவன்கற்—கண்டுபோலேதித்
திப்பான். முன்டே தெரிந்துக்கொள்கா—த்துண்டுபோதே
மண்டையோட்டில் (க)

ச. அர்த்தமாகவில்லையே—யென்றுநீ-வியர்த்தமாவா
பிள்ளையே (த்ரு) பார்த்துகொள் சத்குருவை—கார்த்து
கொண்டு நிஜமுருவை கார்த்திகே யனுபதேசம்—
காதில் பட்டால்அகநாசம் (க)

2. அறிவை தெரிந்து கொள்ளய்யே—படிப்பால்—
தெரியமுடியவில்லையே (த்ரு) குறையேண்டாகோபத்தை-
குறையேண்டா கருணைமணிக்கு—தருவாய் உடல் பொருளா
வியை—பெருவாய் பெருஞ்சுகம் நிஜமிது (க)

3. சங்கரனை துதித்தால்—அல்லது—ஷண்முகனை
ஸ்மரித்தால்—அறிவால் (த்ரு) சங்கடமடையாய்நீபவ—
சங்கடமடையாய்கேட்டால்-வெங்கட சுப்பிர மணியன்—
விவரித்தஞானயோகம் (க)

(திருவண்ணா மலைக்கு வந்து தவஞ் செய்தபோது பாடிய
கீர்த்தனங்கள்)

(இம்-சங்கராபரணம்—தாளம் ஜம்பை)—

ப. ஜோதிர்லிங்க சிம்மமே—சுத்தபரப்ரம்மமே (ஜோ)

அ. சேதத்திலிருந்து புலன்கள்—சேஷ்டைகளை
யடக்குமேது (ஜோ)

ச. நாதிம் சிக்காமலேத்தனை—ஹிதமாக உட்கொண்டு
ஹம்ஸஸ்ஸோ ஸமர்த்தம்போல்—ஐக்கியம் பண்ணிக்கொள்ளு
வாய் (ஜோ)

2. சொல்ல சொல்ல நல்லதே-சுகமான சொல்லிதே
இல்லை சுப்பிரமணியனுள்ளதே—தெரிவித்தானிதை தள்
ளாதே (ஜோ)

3. அருணாசலேசனே—கருணிப்பாய்சுதனே
பரப்ரம்மானந்த ஹ்ருதய—பங்கஜப்ரகாசனே (ஜ்)

(பழனியிலே தவஞ் செய்யும்போது எழுதிய க்ருதிகள்)

இராகம் தோடி—ஆதிதாளம்.

ப. தண்டாயுத பாணே—என்மனதில்-தயவுடன்
யிருதேவே பழனிமலை (த)

அ. சண்டகிரணன் போல் பொற்—குண்டலங்கள்
ஜொலிக்க தொண்டனுனையாலுன்னை—துதித்தேன் பிர
சன்னமாவாய் (த)

ச. பார்த்துகொண்டே இருப்பாய்—பால்பழங்கள்-
பக்ஷிப்பதை சிறப் பாய்—தவஞ் செய்ப-கோர்த்திருவது
நாட்கள்—குள்ளத் தரிசனத்தை-கார்த்திருந்து தருவாய்
கனகவேல் பிடித்த (தண்டா

2. அஷ்ட சித்திகள் குடுப்பாய்—எனதுமுன்னில்
அவதானஞ் செய்ய நடப்பாய்—வேல்முருகா-கஷ்டங்க
ளொருகாலம்—காட்டாமல் சபைகளில் சேஷ்டைகளை
யடக்கி—சிஷ்டர்களாகி மெச்ச (தண்டா)

3. சரவண பவ தபித்தேன்—உன் தன்மா—திருமந்
திரம் ஜபித்தேன்—பவபந்தங்கள்-அறந்திடு மென்றுன்னை
நான்—அல்லும்பகலும் புகழ—பரப்ரம மத்தில் சேர்ப்பாய்
—பரப்பிரம்மானந்த யோகியை (தண்)

இராகம் சுரட்டி—ஏகதாளம்.

ப. அப்பா தடுத்து விடுவாயே-எனக்கெப்போதிக்
கப்போ வேண்டுவதெல்லாம் (அ

அ. தப்பாமனுந்தனைசி—றப்பாக செய்யும்பக்திக்
கொப்பாக பிறப்புத—ப்பிப்பாயே வேல்முரு (தப்பா).

ச. வேண்டாம்புலசி விருப்பு—இருந்தால்—விலைக்
கோடவே ஊரிப்பு-ஆகைபால்-பெண்டாட்டிபிள்ளைகளை—
கொண்டாடு பவர்களுக்-குண்டாகும் சுகஞ்சொல்லிக்
கொண்டே வருகிறேன் கேள் (அ)

2. டச்சவாரண்டு வந்தால்—போலீசார் பிடிச்சுக்
கொண்டேக புகுந்தால்—பெண்டுபிள்ளைகள்—அச்சமய
முன்னைத் த—ப்பிச்சு கொடுப்பாரோ நிச்சயமாய் சொல்
வாய்—நீயே பழனிமலை (அ)

3. தாக்கிட காலம் வந்தால்—உனக்குப்பதில்-அவனி
வந்து யார்கந்தா—எண்ணிப்பார்-நோக்கியறியும் வழி—ராக்
கியனுரும் வேல் தூக்கி பிரம்மானந்தன்—நீக்கிட வருவா
னப்போ (அ)

4. இந்த சன்னியாசிபோலே-இன்னமுலகில்-உன் தன்
பக்தர்கள் போலே-உன்னையறிந்து-கந்தா கைவிடாமலி-ருந்
தாலப்போகுறுக்க வந்துவிடுவேன் பாருன்-சொந்தக்காரன்
போலே (அ)

5. பணத்தை நம்பினோர்-பிதத்தை—சொல்லுகி
றேன்—பாழாகாதிருக்குமிதத்தை—ஜீவனிலக-பிணத்தைக்
காய் நரிகள்-பிடிப்பதற்குமில்லை-பணத்தை தானதர்மங்கள்
பண்ணுகிறதற்குமில்லை (அ)

6. பரிசைகள் பண்ணவேண்டாம்—நான் எப்படி—
பொறுப்பேன்கைவிடவேண்டாம்-உன்னைநம்பினேன்-சரவண
பவ உனக்-கிருபுறம் போகிற-சுரட்டிக்கந்தாலே-மறந்து
விடாமல் முரு (தப்பா)

7. குருவே குகனே வருவாய்-பரப்ரம்மத்தில்-
மறைந்திட மதிதருவாய்-நசப்புகழ சரவணபவனுன்தன்-

திருத்தொண்டனுக்கு மிந்த—பரப்ரம்மானந்தயோகி-பாடும் (தப்பா)
பாட்டுகளுக்.

(முருகையனே-சிஷ்யனைப்பார்த் துரைப்பது.)

காவடிச்சிந்து.

ஏனோ நீ சாஸ்திரங்கள்-இன்னமும் பார்க்கின்றாய்
சேனானியின் மகிமை-சித்தித்ததைக்காட்டுவேன்
தானாக உலகமெங்கும்-தத்வமஸ்யாதி லக்ஷியம்
நனோ நீயோ தெரிய-நன்றாகக்காட்டிடுவேன்.

(பழனி சமாராதனைக்கு வாழைத்தண்டு வாழைக்காயும்
குடுத்த திற்கு பாட்டு)

தண்டுங்காயும் தப்பாமல்நீர்-
பெண்டுகளாண்கள் பிடிக்கப்பார்
தண்டுகமண்டல தாரியனவர்
கண்டுப் போனுட கொண்டு மகிழ்வார்.

காவடிசிந்து.

தண்டபாணியே வந்து-தரிசனத்தை காட்டிதந்து
சண்ட பிரசண்டமாக-ஷண்முகா-நீவேல்-சத்தி எடுத்து நிறுத்துவாய்
தொண்டனுக் கவமானம்வந்தால்-ஆயரம்யாருக்கினநினைத் [தாய்
தண்டாயுதனென்னும்பேர் தக்குமே-யித்-தரணியில் பூஜை [கிடைக்குமே.

(நக்ஷத்திரக் கோவிலுக்குவந்துஆடிகிர்த்திகையில் ஸ்வாமியை
தரிசித்த காக்ஷியை பாட்டாகப்பாடியது)

இராகம் முகாரி-ஆதிதாளம்.

ப. வேலுங்காவடி-தோளுங்கையில்-
கோலுங் கொண்டுஎன்னைப்-போலுண்டோ ஆட(வே)

அ. மயிலுங் குயிலும்-மகிழ்ந் திடுமலையில்
நிலைத்துரகூத்திரக்கோ-விலுக்குள் முருகா (வே)

ச. தாளமும் மேளமும்-நக்கராயன்மும்
காலையும் சுருதியும்-கலந்து வாசிக்கவும்
தோளில் காவடி தூக்கி-துன்பங்களெல்லாம் நீக்கி
ஆளுவாயாடுவாயென்-அன்புள்ள மெய்தெய்வமே (வே)

2. பாலும் பழமுன்-பக்தனுக்களிப்பாய்
வேலாயுதனே வாவா-ஞான
பாலன்புகழுமுன்-பாட்டுகளிருக்கும் தேன்
போலுலகிலிருக்கும்-புண்ணிய புருஷர்களுக்கு (வே)

3. திருபுரபவனே-திகலொளிபவனே
பரிபுரபவனே-பகலொளிபவனே
சரவணபவனே-செயலொளிபவனே
பரப்ரம் மானந்தஸ்ரூத்-பங்கஜநிலயனே (வேலு)

இராகம் பூரிகல்யாணி—ரூபகதாளம்.

ப. புலன்களை இழுத்துபிடிக்க முடியவில்லையே—
முருகா (பு)

அ. சலிக்காமல் மனதை-புலன்களை நிறுத்தி
ஜொலிக்கும் பிரம்மத்தில்-சுத்தமாக்கி சேர்ப்பாய் (பு)

ச. உன்னை நம்பின—துனக்கு தெரியும்
என்வினைகளை-எரிக்கபுரியும்
தன்னை தானுகவே—தத்வத்தாலறியும்
உன்னுடைய சக்தி—உதிக்கச் செய்வாய் (பு)

2. மோசம் பண்ணுமல்—முருகய்யா நீ வந்து
நாசமறுக்குவாய்—நாற்றமுண்டாமுடலை
பாசம்வெலக்க-பண்ணி முப்புரங்கள்
நாசமாக்கி நீ—நல்வழிப்படுத்துவாய் (பு)

3. நிறந்தரம் மௌனத்தில்—நின்றிடச் செய்வாய்
முருகய்யா உன்பக்தி—குறையாமல் பண்ணுவாய்
பரப்ரம்மாநந்தனே—பரப்ரம்மத்தில் சேர்ப்பாய்
கருணார்த்ர திருஷ்டியால்—அருணாசலத்தானே (பு)

இராகம் சங்கராபரணம்—ஆதிதாளம்.

ப. சூசனை சொல்லுகிறேன்—அறிந்துகொள் (சூ)

அ. யாசனை செய்தால்—யாருகொடுப்பார்
மோசம் போகாமலதை—முனையிலேத்திக்கொள் (சூ)

ச. ஆசைகளெல்லாம் விடு—நீ
அதையே ஸ்திரப்படுத்திடு—அப்புறம்
யோசிக்காமல் வந்துவிடு—ரா—னுறைப்பதைமனதிற்
குள்ளிடு (சூ)

11 69/5

2. இட்டதை நீ மறக்காதே—அதை
விட்டுவிடாமல் நில்பேதே—இதை
விட்டால் கெடுவாய் அப்போதே—நல்வழி
கெட்டால் வருமோ—மெய்பாதை (சூ)

3. பாதை விடாமல் நடந்தால்—வெறு
பாதைகளுன் பின் தொடர்ந்தால்—உன்
காதை குடுக்காமலிருந்தால்—மோக
மாதையடையுவாய்—கிடந்தால் (சூ)

4. கிடந்தாலதில் மோசமில்லை—பிணம் போல்
சடத்தை போடிருந்தால் தொல்லை—அடம்
பிடித்தாலப்போ தென்றுமில்லை—புலன்கள்
அடங்கிடும் பார்மனத்தில்லை (சூ)

5. தில்லையி லடங்கினுவில்லை—பிறப்பு
நல்வழி சொல்வரில்லை—உனக்கு

சொல்வதைபிடி அம்புவில்லை—போல்
கொல்லடா சினத்தை குறைவில்லை (கு)

6. குறைவில்லை பரப்ரம்மானந்தன்—வார்த்தை
அறிந்தாலாவான வன்கந்தன்—இதற்கு
ஒரு சந்தேகமுமில்லை சொந்தன்—நிஜ
மறிவிக்க வந்தான்—கவிஸ்கந்தன் (கு)

விருத்தம்—தோடி

குருவாய் விளங்கும் எந்தன் குகனே எனக்குச் சொந்தன்
திருவாய் மலர்ந்தருளி—தெரிவித்தான் ஸ்ருத்பத்மத்தில்
உருதியாய் நின்றுக்கொண்டு-உண்மையே உரைப்பான்
[கேட்டல்
முருகனே பிரம்மானந்தன்-உருவனாய் வந்தருள்புரிந்தான்.

வெண்பா.

அப்பாவே முருகய்யா—ஆதரிப்பா யெப்பொழுதும்
தப்பாமல் உன்பக்தி—தத்வமறிந்து-ஒப்பிப்போர்குலத்தில்
உண்மை யறிந்து—மெய்பொருளில் சேர்த்திடுவாய்
மெய்யாய் நீயே.

இராகம் தன்யாசி—ஆதிதாளம்.

ப. தர்மப்பணம் தின்னவேண்டாம்—கர்மிகளா வீர்கள்.
நீங்கள் (த)

அ. மர்மம் விட்டு சொல்லுகிறேன்—மாண்டுவிடுவீர்
கள். நீங்கள் (தர்)

ச. தர்மம் செய்வேனென்று சொல்லி—தாராளமாய்
பணம் வாங்கி மர்மமாக. மறைத்துவிட்டால்—மாபாதகர்
கள் ஆவீர்கள். (த)

2. ஸகஸ்ர போஜனம் பண்ணுகிறார்—ஸாது பர
பிரம்மானந்தர், ஸகாயம் நீங்கள் பண்ணவேண்டும்—ஸத்
காரியமென்றுரைத்து வாங்கி (த)

3. உத்தியோகம் நான் பண்ணுகிறேன்—உத்தைதகா
செனக்கு வேண்டாம். ஸத்யப் பலமென்று என்னி
ஸாதுபேரை சொல்லி வாங்கி (த)

4. உண்டு எனக்கு ஜீவனம்—உத்தை சல்லி
எனக்கு வேண்டாம்—சண்டாளன் அதிலே நான் தொட்
டால்—பெண்டாட்டி பிள்ளைகளிருக்கார்கள். (த)

5. ஈசுவரன் கையில் கொடுத்த வரையில்—எனக்கு
போதும் இருக்கிறதுஎல்-சாச்வதமா யிருப்பாரில்லை—
சாப்பிட்டால் ஸாது பணத்தை (த)

6. மோசம் போவீர் பணத்தைப்பார்த்தால்—நாச
மாக்கும் ஸாது சொல்தன்-யாசியாய் சொன்னேனிந்தஸந்-
யாசி பரப்பரம்மானந்தன் (த)

7. மாயூரேசன் பேரெடுப்பான்—மதிக்கெட்டீர் என்
சொல் முடிக்க, பாயம்பரப்ரம்மானந்தர்—பாட்டதிர் வெட்
டாகும். (த)

ஷை பாட்டு மாயவரத்தில் பரப்ரம்மானந்த சாது
வானவர் ஸஹஸ்ரப்ராம் மணபோஜனம் செய்ய உத்தேசித்த
உடன் இரண்டொருவர்கள் அவர் பேரைச்சொல்லி ஸகஸ்ர
போஜனம் மேல்கண்ட சாதுவானவர் செய்யப்போகிறா
ரென்றுசொல்லி வாங்கி நட்டத்தின பணத்தில் சுமார் 150—
ரூபாய்வரையில் ஸாப்பிட்டவர்கள் மூலமாய் லோகத்திற்கு
ஹிதோப தேசம் செய்யப்பட்டது.

திருவண்ணாமலையில் தவம் செய்யும்போது மாயவரத்
தில் யிருந்த பணத்திற்கு (8) மாசமாகியும் மிகுந்த பணத்

திற்கு கணக்கு காண்பிக்காமையால் முருகனுக்கு கோபம் வந்து அடியில் கண்டகவி பாடப்பட்டது.

விருத்தம்.

வைத்யன் நானென்று பேர்சொல்லி வாழ்நடேசன்
வைத்யனு தனுமென்று மிருவர்க்குதாக்க-பைத்தியனும்
முருகனைப்பாடும் பிரம்மானந்தன்-வைத்த
சொல்வர் கழுத்திற்கு வாளதாகும்.

இது பகவானே சொன்னது.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ, பரப்ரம்மானந்த யோகீந்த்ர, ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளுடைய.

பூர்வ பச்சிமாச்ரம சரித்திரம்.

ஞானவான்களே! இவர் பூர்வத்தில் பால்யனாயிருக்கும் போது, திருத்தணி தாலூக்கா அரிக்கொளம், என்னும் கிராமத்தி னருகில் "நாபள்ளூர்" என்ற பைரவசயன புரியில் ஜன்மித்து தன் தாய் தந்தையருடன் கூடி சில காலம் வசித்துப்பிறகு, இன்னவருடன் ஸகோதரர்கள், கல்வி கற்கவேண்டி. யடுத்த, புத்தூர் கிராமமடைந்து, லோகல் பண்டு ஸ்கூலில்-படித்து வந்தனர். அக்காலத்திலின்னவருக்கு வயது. 8-பின்-பள்ளியில் 4-வருஷங்கள் வரையில் ஓதிவர இன்னவர் தந்தை-தெய்வயோகத்தினால் வேதாந்தம் வெங்கடகிருஷ்ணய்யரென நாமம் பூண்டு—மந்த்ரிக சிரோமணியாய் வைத்தியத்தில்-தன்வந்தரியாய் அஷ்ட ஸித்திகளடைந்து-வித்யா குருவெனப் பெயர் வகித்து திசைகளெங்கும் த்வனி முழங்கத்தேசங்கள் தோறும் நிறைந்து இராஜாக்களால்கௌரவமடைந்து-தாம் அடைந்த வித்யாகௌசலத்தை-தம்முடைய சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்து ஷை கண்ட கிராமத்தில் வசித்து வந்தார். இது நிற்க-ஸ்ரீகாளஹஸ்தி ஸமஸ்தானத்திலிருந்து இன்னவரது கீர்த்தியும்-கியாதியும் கேழ்விப்பட்டு (காண்கிரி) மானே

ஜுன-கொத்வால் செங்கல்ராய நாய்க்கர்-தாம் நெடுநாளாக
புத்ரஸந்தானமில்லா மனக்குறையோடிருப்பதை ஷை ஸ்வாமி
டம்போய் சொல்லிப் பிரார்த்தித்த பிறகு இன்னவர் தாய்
தந்தையரையும் இரண்டு ஸகோதரர்களையும் காளஹஸ்தி
க்கு அழைத்துச் சென்றனர். அப்போ தின்னவர்க்கு 13
வயது, அப்போது வெங்கடகிருஷ்ணய்யரும் அவர்கள்
பக்தனுடைய மனக்குறை யொழித்து புத்திர ஸந்தானப்
ப்ராப்தமியற்றி, தான் ஷை புண்யஸ்தலத்தில் புத்திரர்களை
யும் பத்னியையும் விட்டுவிட்டு தகப்பனார் ஜைவயோகத்
தால்-ஸாயுஜ்ய பதவியடைந்தார். இவ்வண்ணம் பிதாவுக்
குப் பின் அவ்வூரில் வசிக்கும்போது அங்குள்ள வேதிய
ரொருவர் இன்னவரை நீ என்ன செய்கிறாய் என்று கேட்
டார் அதற்கிவர்-ஸந்தியாவந்தன மென்னும் அநுஷ்டானம்
மாத்திரம் செய்கிறேன் ஆனால் என்-பிதாவடைந்தநற்கி
த்தியையும் யோக்யதையையும் நான் எப்பொழு ததை
வேனோ-யறியேன், ஏனென்றால், என் மாதாக்களனைவரும்
பார்க்கவ கோத்திரர்கள். எங்கள் வம்சபரம்பரையாய்ஸகல
வித்தையையும் அறிந்த வித்வாம்ஸர்கள். என்று சொல்ல
வேதியர் ஒரு சிவராத்திரியன்று சிவ பஞ்சாக்ஷரியையும்,
பாலாபரமேச்வரியையும் உபதேசித்து அக்ஷரத்தை லக்ஷம்
தடவை உச்சரித்தால்-ஸித்திக்கு மென்றுரைத்து தான்
ஸ்வஸ்தான மடைந்தார். அப்போதின்னவர்க்கு 14-வயது
முடிந்து ஏகாந ஜபதபங்கள் க்ரமப்படி நடத்தி வந்தனர்
அதன் பிறகு தக்ஷிணகைலாஸத்தி லிருக்கும் பாரத்வாஜ
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து ஷை ஆஸ்ரமத்தில் விடியற்
காலம் 5-மணிக்கே, கிருஷ்ண ஜினத்தின் மேல் பச்ச
மாபிமுகமாய்த் தினம் தவராமல் (1000) ஆவர்த்தி, காயத்
ரியும், 10000 பஞ்சாக்ஷரியும்-15000-பாலயும்-ஜபித்து ஒரு
வாரத்தில் லக்ஷம் பூர்த்திசெய்தார். பிறகு-மாலை 4-மணி

வரைக்கும் ஜபித்து ஸ்வாமியை தரிசித்து வீட்டிற்குச்
சென்று ஒருவேளை அன்னம் புசித்து கிருஷ்ண ஜினத்தை
ஆஸனமாக்கிப் படுத்துப் பிறகு உதயத்திலெழுந்து கிரமப்
படி ஜபதபங்கள் நடத்த ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம்-ப்ரபல,
கிருஷ்ணஸாமி அய்யர் அவர்களால் அப்பால் இந்தவிரத்
தத்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டது-பிறகு கொஞ்சம்காலத்திற்
கெல்லாம் (6) லக்ஷம் பூர்த்திசெய்தார். பஞ்சாக்ஷரி பூர்த்தி
யாய் சம்பூர்ணமாயிற்று.பிறகுஇவருக்கு-கவி பாடவேண்டு
மென்று மனதுக் கெட்டிற்று. உடனே அவ்வூரிலுள்ள,
முத்தராஜு நரஸிங்கராவினால் லக்ஷணங்களும் ஸலக்ஷண,
ஸாராதிக்ரந்தங்கள் முதலியவற்று மறிந்து ஒரு நாள் அவ்
வூரில் ஹரிகதாகாலக்ஷேபம் நடப்பதைக் கண்ணுற்றுப் படுத்
துறங்குஞ் சமயம் சிங்கப்பெருமாள் என்னும் ஹரிதாஸ
ரைப்போலே ஒரு ப்ராமணரும் வந்து கவி, பாடவேண்டு
மென்று தெரிவித்தாயே பாலா,இப்பொழுது மனோபீஷ்டப்
படி நடத்து என்று சொல்ல திடுக்கிட்டெழுந்து ஈச்வர
நாமாவை ஸ்மரிக்க-ஜகதீச்வரன்-பிரஸன்னமாய் அருள்
கொடுக்க, அதுமுதல்-சிவபரமாகவும், விஷ்ணு பரமாகவும்
சக்தி-பரமாகவும்-கீர்த்தனங்களை ராமமந்திரங்களிலும்
ஸபைகளிலும் பாடத் தொடங்கினார், இப்படியிருக்க-பத்ய
காவ்யம் சொல்லவேண்டுமென்ற சிந்தனை ஏற்பட்டு பாடும்
புலவோர்க்கு வெண்பாபுலியென்றபடி அதையுமு[illegible]த்து,இவர்
தன்னுடைய பிதாபூஜைசெய்துக் கொண்டுவந்த, பாலாத்
திரிபுரசுந்தரிபேரில் கீர்த்தனமும் பாடிவர முத்தராஜு
நரஸிங்கராவால் கவிபாடுவது யாவர்க்கும் சாமான்யமல்ல
ஆனால் நீர் பாகவதத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலையில் ஒன்றான
கோபிகாவஸ்திரா பஹரணம் என்ற கதையைப்பாட்டுகளாக
பாடிமுடிக்கவேண்டுமென அவ்வாறே சிகாமணி கதையை

பூர்த்தியாய் எழுதியபின் அச்சரித்திரத்தை சென்னையில்,
பௌல, நம்மாள்வார் செட்டி யாரிடம் அச்சிடக்கொடுத்தார்
பிறகு கொஞ்ச காலத்திற்கெல்லாம் இன்னவர் ஸகோதரர்
கள் ஸஹிதம் தாயுமாய் காளஹஸ்தியை விட்டு விகாரிவருடத்
தில் சென்னபட்டணத்திற்கே குடித்தனம் வந்து சேர்ந்தார்
கள். சார்வரி வருடத்தில் நவரத்ந ஹஸ்தோத்ர ரத்னதாரா
வளி என்று 100-வெண்பா, பாட்டுகளால் தெலுங்கில்
முடித்து-(எத்தன பூடி) செஞ்சுராமய்யரிடம் அச்சிடும்
படி தந்தார், பிறகு கொஞ்சகாலத்திற்கெல்லாம்-விப்ர
நாராயண சரித்திரமும்—கிரிஜாரமேச நவரத்னமாலிகை
யும் செய்து ஷை செஞ்சுராமய்யர்க்கே அச்சிட்டுக் கொள்
ளும்படி கொடுத்து விட்டார், தவிரவும்-கலிகால மாகாம்யத்
தை ஓடப்பாட்டாகசெய்து ஷை அவருக்கே யிதுவுங்கொடுக்
கப்பட்டது.

அதற்கப்பால் ருக்மிணி கல்யாணம், துருவசரித்திரம்
பரதபாதுகா பட்டாபிஷேகம் இது கள், தத்காலம் பாக
வதர்கள் மஹாராஷ்ட்ர பாணியில் எவ்வாறு கதைகள் செய்
கிறார்களோ அதுபோல்-ஸுகமான வர்ணமெட்டுகளி
யற்றி, சில பாகவதர்களுக்கும் தந்தனர், இதற்கு முன்
பால்யத்திலிருந்து பாடிவரும் ஸங்கீதத்தை லக்ஷணமறிந்து
பாடவேண்டுமென்றெண்ணி பிடில் சிங்கராசாரியாரிடம்
சேர்ந்து (4) வருடங்கள் சங்கீதாப்யாஸம் செய்து
செம்மையாக பாடிவந்தார் ஒழிய ஸ்வரபல்லவிகள் சபைக
ளிடம் பாடத்தெரியாமலிருந்தது. அக்காலத்தில் பால்யஸ்
நேகிதரும் ஸமகாலம் சங்கீத வித்வானுமாயு மிருக்கும்
புதுச்சேரி ரங்கசாமி அய்யர், எட்டியாபுரம் ஸம்ஸ்தான
வித்வான் ராமச்சந்திர பாகவதரிடத்தில் ஸங்கீதாப்யாஸம்
செய்து வந்தனர். அன்னவருக்கு ஹரிகதா காலக்ஷேபஞ்

செய்ய வேண்டுமென்று மிகுந்த ஆவலோடு இன்னவரை
யடுத்தனர். அப்போதிவர்-ப்ரம்ஹ ஸ்ரீ தஞ்சாவூர் கிருஷ்ணா
பாகவதரிடம் மகாராஷ்டிர பத்ததிப்பாட்டுகளும்-கெருட
கெர்வபங்கம் முதலான கதைகளை தெரிந்துகொண்ட
தருணம், அன்னவர் சென்னையில் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தை
காலக்ஷேபஞ் செய்துகொண்டிருந்தர். அக்காரணத்தால்
ரங்கஸாமி அய்யருக்கு ஸீதாகல்யாண சரித்திரம் எழுதித்
தந்து இன்னவரால் அரங்கேற்றப்பட்டது. தவிரவும் தான்
ஸ்வயமாக சில கீர்த்தனங்களும் ஸ்வரங்களும் பாடிவந்
தனர்) இதைக்கேட்ட, ரங்கஸாமி அய்யர் அண்ணா நீர்
இவ்வளவு அபாரஞானம் வைத்துக்கொண்டு சபைகளில்
பல்லவிஸ்வரம் பாடாமலிருப்பதேன் என்றுநயந்துசொல்லி
சில ஜதிஸ்வரங்கள் எழுதிதந்து இதை நான்போஜனத்
திற்குப்போய் வருவதற்குள் த்ரிச்ர,மிச்ர,கண்ட,ஸங்கீர்ண,
சதுரச்ராதி மார்க்கங்களால், வாதிவிவாதி, அனு
வாதி, ஸம்வாதி, ஸ்வரங்களை ஸம்பூர்ண ராகத்தால்
ஸாதனஞ்செய்து த்ருகாலங்களும் பாட தயார் செய்யும்
ஸூக்ஷமத்தைக் காண்பித்து நான் திருவல்லிக்கேணிக்குப்
போய் போஜனஞ் செய்து சுமார் மாலை 4-மணிக்கு வந்து
இன்னவரை பாடச்சொல்லிக்கேட்டு அஸ்தமனத்திற்குப்
பின் ஹைகோர்ட் நாஜருடைய க்ருஹத்தில் பாட்டுக் கச்
சேரிக் கழைத்துக் கொண்டேகினர். அத்தருணமாங்கு
கச்சேரிக்கு வந்த வித்வான்களான புதுச்சேரி ரங்கசாமி
அய்யர் பாட்டு, பிடில்பொன்னுசாமி, மிருதங்கம் முத்துசாமி
தேவர், இவாள்ள கோபித்திருக்கும் வேளை இன்னவரைசபை
யின் முன் பாடச்செய்தனர். ஆயினும், இன்னவர்க்கு மனது
ஸந்தோஷமில்லாமலிருந்து பிறகு வெங்கடகிரி ஸமஸ்தான
ம், மஹாராஜாவானஸர்வக்ஞ குமாரயாசேந்த்ர பூபாலராவி
யற்றிய ஸபாரஞ்சனி என்ற நூலைக்காண மிகவும் ஆவ,

மாய்-பாண்டித்திய ரகஸ்யப்ரகரணத்திலிருந்து மர்மங்கள்
யாவுமறிந்து, சுத்தமாய் கீர்த்தனங்கள் பாடவும் ஸ்வரகற்
பனை செய்து, பல்லவிபாடவும் கீர்த்தனைகளை ஸ்வரப்படுத்
தவும் விசேஷஞான மேற்பட்டன. அதற்குப்பின்—க்ரு
திரத்னம் என்று ஓர் புத்தகமியற்றி அச்சிட்டு தேசங்கள்
தோறும்விற்று அதனைப் பாடியும் வருகின்றனர்-காண்போ
ரெல்லாம் இவ்விதம் பெரியோர்கள் பாடியபடி-கிரமமாகவும்
செம்மையாகவும், தீக்ஷிதர், தியாகராய ஐய்யர் முதலான
வர்கள் கீர்த்தனங்களைப் போல் நன்றியுள்ளதென அங்கீக
ரித்தும் வருகின்றனர் இதில் புதுச்சேரி ரங்கஸாமி அய்யர்
சில கீர்த்தனைகளும்-ஜாவளிகளும் பாடுவதற்குக் கற்றுக்
கொண்டனர். இக்கீர்த்தனைகள் முற்றும் அநேக தேசங்கள்
திரிந்து-ஸ்வாமியின் பேரிலும் அம்மன்பேரிலும் பாடிவந்
தனர்-இவ்வண்ணம் 20, 25, வயதிற்குள் ராமேச்வரயாத்
திரை முதல்யாவும் முடித்து-பாட்டுக் கச்சேரிகளும்-ஹரி
கதாகால க்ஷேபங்களும் நடத்திக்கொண்டு நவராத்திரிகளில்
தேவி பூஜைகள்செய்தும்-மற்றொருபெரியோரால் பஞ்சமுக
வீரப்ரதாப ஹநுமந்த வுபாஸனையும் இன்னும் அநந்தய்ய
ரவர்களால், ஸ்ரீலினிதுர்கா பரமேச்வரி மந்தரம், உபதேச
மடைந்து-மந்தர தீக்ஷாவிதான ஷட்பிரயோக ஸம்ஹார
கிரமங்களையும் கடவுளருளால் அறிந்து ஸகலமும் ஈச்வ
ரார்பணம் என்று இருக்கும்நாளில் இன்னவர் ஸகோதரர்
கள் இருவர், ஒருவர் சித்தேச்வரர்-மற்றொருவர் இளைஞர்
சுந்தரேச்வரர் இவர்களில் சுந்தரேச்வரன் காசியாத்தி
ரைப்போக மனங்கொண்டு புறப்பட அன்னவனுக்கு வுப
தேசித்திருந்த மகாலக்ஷ்மி மந்தரத்தை யுச்சரித்துப்
போகுங்கால் இடையில் மகாநதியிலிறங்கி அக்கரைக்
கடக்கமுடியாதிருக்கும் தருணம் தன்னெதிரில் ஓர் வான
ரம் வேகமதன் பின்றொடர்ந்துபோக அது பர்வதத்தின்

யத்தியில் சேர அங்கு பற்பல கஷ்டங்களநுபவித்து மூன்று
நாளிரவு பகல் பழங்களைத்தின்று மஹரிஷிகளால் உபதேச
மடைந்து மறுபடி சென்னையை யடைந்தனர், அவர்
சரிதை நேரிட் டவரைக் கேட்டால் நன்றாக விளங்கும்.
தவிர, இன்னும் அநேக வித்தைகளும் காணப்பட்டன. சுந்
தரத்திற்கு இவ்விதமதிசயங்கள் ஏற்படக்காரண மென்ன
வென்றால் ஞானம்—மூலகாரணமாக ஏற்பட்டது:—

இவ்வாறு மூவர்கள் வாழ்நாளில்—தெய்வச் செயலாய்
தாய், மரணப்ராப்தியடைந்தாள். ஸகலகர்மங்களையும்
ஒழித்து இச்சிலர் சில இடங்களில் ஸங்கீத சிக்ஷைசொல்லி
யும்—தம்—ராமய்ய வித்தய்யர் யிவர்கள் பின் பாட்டாக
வைத்து சிங்காரச்சாரி முன்னிலையில் ராமமந்திரத்தில்
வத்ஸலாகல்யாணமும் செய்தர்-இப்படியிருக்க காசியாத்
திரைப்போக வெண்ணிப் புறப்பட்டு 1912-௵ 2-ம் ச்ரா
வணசுக்ல தசமியில் குடியாத்தமடைந்து சிலநாள் வசித்
துப் பின் பாத்திர பதமாஸத்தில் புறப்பட்டு பெங்களூரில்
ஸ்ரீ ராமஸ்வாமி கோவிலர்ச்சகர் ராகவாச்சாரியாரைக்
கண்டு அன்னவர் முகாந்தரத்தால் மூன்று கதைகளும்
மற்றொருவரால் இன்னுஞ் சில கதைகளுந்நடத்தி ராய
பகதூர் சுந்தரமூர்த்தி முதலியார் அச்வ சாஸ்திரத்தை
ஸம்ஸ்க்ருதத்திலிருந்து திராவிட பாஷைக்கு மொழி
பெயர்த்து,மாக மாஸம் முழுமையும் அங்கிருந்தனர். பிறகு
சென்னைக்கு வந்து நண்பர்களைக் கண்காணித்து ரயிலில்
ஏறி காசிக்குப்போகும்வேளை. தன் இளையஸகோதரனை
சுந்தரனைக் கண்டு உன் முகம்பார்ப்பது இதுவே கடைசி
யானபடியால் பெரியோர்கள் சொற்படி நடவென்று சொல்
லும்போது சமரபுரியென்னும் செட்டியார் யிதையாவு
மறிவார்,சந்தித்தசெட்டியாரும் சுந்தரனும் பேஸின்பிரிட்ஜ்

ஸ்டேஷனோடு இன்னவரை விட்டுவிலகினர். இவரோ காசிப்
பிரயாகை முதலிய யாத்திரைகளை முடித்து ஹரித்வாரம்
போக யெத்தனிக்கும்போது-தேக அசௌக்கியம்
நேர்ந்து போகமுடியாமல் பரஹாம்புரம் வந்து ஓர் சிநேகிதர்
வீட்டிலிறங்கித் தேகம் சௌக்கியமான பின் ஜகன்னாதம்
போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து அநிகாலிப்பேட்டை—அங்கி
ருந்து மறுபடியும் பரஹாம்புரம் வந்து சின கிமிடி ஜமீன்
தாரிடம் பாட்டுக் கச்சேரி நடத்தி—பிறகு அலிகா ஜமீன்
தாரால் ஓர் கதை நடந்தது. அப்பால் இலங்கைக்குப் பணம்
ஸம்பாதித்துக் கொண்டு சிகடி ஏஸ்டேட்டுக்குப்போய்த்
தங்கிப் பின்—விஜயநகரம்—பிடாபுரம், காகினாடா, ராஜ
மஹேந்திரவரம், ராஜவோல், நரஸாபுரம் முதலிய
ஊர்கள் கடந்து, குண்டூருக்குப் போய் பெஜவாடா வந்து
சென்னையைச் சேர்ந்தனர்.

உடனே ராமேச் வரத்திற்குப்போய் கங்கையபி
அபிஷேகஞ் செய்து சென்னைக்குவந்து—காலம்பரந்தர—
ஸமாராதனை நடத்தினர். திக்கு நவராத்திரி பூஜை ஆரம்பித்து—
பத்துநாள் முடிந்தபின் ஸகோதரன்—வித்தீச்வரனால் மனம்
நொந்து மறுபடியும் ஊரைவிட்டு பெங்களூருக்குப் போய்
கன்டோன்மென்டில்-7-2-1912ல் இரண்டு கதைகளை
நடத்தி ஸ்ரீ ராமநவமி முடிந்தபின்—பதரிகாச்ரமம் ப்ரம்
ஹகபாலம் போக மனநிலைகொண்டனர், அப்பால் ஒரு நாள்
நிஷ்டையிலிருக்கும்போது மதுரைக்குச் சென்று அம்பா
ளை தரிசித்தனம் ஞாபகத்திற்கு வந்து அச்சமை
யம் நினைக்கலாயினர்—கொஞ்ச நேரத்திலெல்லாம் ஸித்
தாஸனத்திலமர்ந்து கேசர முத்ராமார்க்கமாய் ப்ரகாசித்து
வரவரப் புலப்படும் அநேக விசித்திரங்களெல்லாம்
யோசிக்க ஷண்முகி முத்திரைக் காண—பத்துவித நாதங்

களையும் கேட்டு தனக்குள் தானே ஆனந்த மடையும்
காலம் (16-4-13) இது சங்கதி, பெங்களூர் அன்னவஸ்தி
சங்கம் யாவும் ராத்திரி சுமார் பத்து மணிக்கு—உள்ளே
எழுந்து ஹேஜகதீச்வரி இவ்வாறு திரவியத்தினிடம்
ஆசைவிடுத்து நிஜமார்க்கத்தை காண்பிப்பதுக்காலமோ
நான் இவ்வண்ணம் பணத்தின் பொருட்டு எவ்வளவு கதை
கள் செய்யவேண்டும் எத்தனை யிடங்களில் பாட்டுக் கச்
சேரிகள், பாடவேண்டும் இப்படியும்—எவ்வளவென்று கஷ்
டங்களை யனுபவிப்பேன் என்று கதற ராத்திரி சுமார் (2)
மணிவேளைக்கு தினந்தோறுஞ் செய்யும் யோகஸாதனத்
திலேலோ—ஸ்ரீ—சுப்பிரமண்ய மந்த்ரோ பாஸனையினாலோ-
யீச்வரியனுக்கிரஹத்தினாலோ ஓர் பிராம்மண ஸ்வரூபம்
காஷாயம் தரித்து நிறைந்த ப்ரிபூரணராய்—நெற்றியில்
மூன்று ரேகை விபூதியிட்டு, ருத்திராக்ஷ மாலையை கழுத்தி
லணிந்து—லலாடத்தில் சந்தனம்பொட்டு வைத்து
ஜடாதாரியாய் ஈஸ்வர நாமந்தோடு பக்தன் முன்றுலங்கி
(அடா பக்தா) நீ இப்பேற்பட்ட வேடத்தை தரிக்கவேண்
டுமெனப் புகலப் பக்தன் கண்திறந்து மெய் ஞானத்தால்
நாற்புரம் திசையை ஆராய்ந்து பார்க்க ஒருவரும் அவ்வி
டத்திற் காணோம். உடனே திடுக்கிட்டெழுந்து ஸகலமும்
அசாச்வதமென்றும் யாவும் மாயை யென்ற [illegible]ந்தகாரத்
திற் கட்டுண்டதென்றும் பரமாத்மாவின் நாமாவைத்த
விரப் புவியில் வேறொன்றும் கதியில்லை யென்றும் தெய்வத்
தைநம்பினவர் மோசமடையார் என்ற நீதிசொல்ல ஞான
உதயமாய் பதரி காச்ரமத்திற்கு போவதே நல்லது என்றா
லோசிக்க (19-4-13) முதல் நித்தியமும்-வஜ்ராஸனம் அல்
லது ஸித்தாசனத்திலிருந்துகேசரமுத்திராவலோகியாய் ஏற்
பட்டவரையில்லா நித்துவ ஹோட்டலில்போஜனஞ்செய்து
வர-அவ்வோட்டலுக்கு, அதிகாரியான, நாய்க்கரின் சமை

யற்காரன் எஜமானனுக்கு கஷ்டமேற்படச் செய்யவேண்டு மென்றெண்ணி சாப்பிடவரும் மனிதர்க்குச் செய்யும் இடையூர்களாவன—இதோ நான் வயறு எறிந்து சமையல் செய்துப் போடுகிறேன். நீங்கள் சாப்பிட்டாலும் ஒன்று தான் சாப்பிடாவிட்டாலும் ஒன்று தான் என்று எரிச்சலு டன் சொல்ல இன்னவர் ஆஹா யீதென்ன ஆச்சர்யம்— மாதம்—1க்கு (ரூ. 8-அணா 8. பை. 0) குடுத்தும் பசி வேளைக்குத் தகுந்த அன்னமில்லாமலும்-போஜனத்திற்குச் சென்றபின்-½மணி வரையிலும் கவனியாமலும் கடைசி யில்—முகத்தடி, வாயடி, கையடியாக, எறிந்சி விழுந்து பருமாருமிவன்—அனாசாரம்-அதிதுர்மார்க்கம் மூர்க்கத்தன முள்ள வார்த்தைகள் கண்டு கதர நாயகர் மனம் நொந்து, சமயற்காரனை-கொல்லவோ-அடிக்கவோ-திட்டவோ மனம் துணிந்தன-வாயினும்—இப்படியும் நம்மை ஹோட்டல் சாப் பிடவைத்த தெய்வம் கண்திறந்து பார்க்க வொண்ணுதா— என்று சிந்திக்க ஓர் யோசனைப் புலப்பட்டது-நாம் இனி இப்பேர்ப்பட்ட ஸ்தலத்தில் அன்னம் புசிப்பதில்லை யென தீர்மானித்து (21-4-13) முதல் தன்னிருப்பிடத்தில் ஸ்வ[illegible]க-தே[illegible]ழமை ரொட்டி, பால் அல்லது வெந்நீர். இது களால் ஆகாரஞ்செய்துவந்தனர். (22-4-13)ல் மத்தியான்ன காலங்களில் ஸ்நானம்—அநுஷ்டானம் இது களுக்குவேண் டிய கஷ்டங்க ளேற்பட்டன. அதையும் கவனியாமல்—நித் திய கர்மங்களை முடித்து ஆகாரவிஷயமாய் ரொட்டிகள் செய்யும்போது—இந்தக் கர்மங்களை நிவர்த்திக்கப்படா— நான் மூன்றுபடிவது உனக்கழகா அல்லது உனக்கு காது கேழ்க்கவில்லையா என்று ததரும்போது ஈச்வரனுக் கிர ஹத்தால் ஆகாயத்தில் கேழ்வி யுண்டாயின. ரொட்டிகள் செய்யும்போது சாப்பிடும் தொழில் கஷ்டமென்றால், அதற்கு காரணங்கள் ஏகமாயிருக்கிறதே—அடுப்பு வரட்டிகள்—

கட்டைகள்—சாம்பல் கறிகள் வாறிகொட்டுதல்— செம்மையாக—மொழுகுதல்-பாண்டங்களைச் சுத்திசெய் தல் இவ்வளவு கஷ்டமாவென்று (பிரியமஸ்டவ்) வாங்கினால் சுலபமென தோன்றின அதற்கோ கிரோஷின் ஆயில்— ஸ்பிரிட், தவா—தட்டு, ஸ்பூன், ரூலர், முதலியவைகள் தேவை, கேவலமான ரொட்டியாகாரத்திற்கே இவ்வளவு வஸ்துக்கள் தேவை யிருக்க, அன்னம் ஸாப்பிடுகிறதற்கு, அன்னம், சாம்பார், ரஸம்—பச்சடி வகையறுக்கள் காய் கறிகள் இவ்வளவு செய்வதற்கு எவ்வளவு உபகரணங்கள் தேவையென்ற விஷயம் பார்த்தாலன்றோ கண்ணுக்குத் தெரிகிறது இது தான் ஸம்ஸார விருத்தி, கர்மங்கள் அதிக மாகுவதற்குக் காரணங்கள் அதிக வியாபகமாகும் என்று சொல்லி குரைக்க(டீ, காபி,) இவைகளுக்கு எத்தனை யுபகரணங்கள் தேவையாரும்—ஸ்பூன் ஒன்று மாத்திர மிருந்து என்ன பிரயோசனம்—என்றடிக்கடி யிதை நினைத்து கசிந்துருகி ஸாத்விகாஹாரம்-ஸுலபமன்றோ வென்மறு நாள் முதல், பால், பழம், உண்ண வெத்தனித்தனர். இவ்வண்ணம் நடந்தேற (22-4-1913) மாலை (6) மணிக்கு யோகதண்டம் கொண்டுவர வெளியிற் புறப்பட்டனர். அச் சமயம்—திப்பய்யரும்-மற்றொருவரும் இருவருமாய் எதிர்ப் பட்டு ஸ்வாமீ என்ன ஒருவாறாக யிருக்கிறீர் காரணம் யாதென அப்பொழுது அய்யா—எனக்குயிப் பிரபஞ்சமனித்தியம் என்றும் எப்பேற்பட்ட ஊழியத்தொழில்களைச் செய்தாலும் பணஞ் சம்பாரிப்பதற்கன்றோ, அந்தப் பணம் எவ்வளவுக் கவ்வெளவு வருமோ—அவ்வளவுக் கவ்வளவு கரும்ம் பெருகும், தவிரவும்—பொய் பேசும் படிச் செய்யும். இதைமனதில் யோசித்துப் பார்த்தால் நன்று விளங்கும்—ஆதலால் ஸ்ரீ ராமக்ருஷ்ண பரம ஹம்ஸ ஆகாசத்தில் தோன அன்னவரைப் பார்த்து

என்னை க்ருஷ்ண பரமாத்மாவை, யெப்பொழுது சேர்பா
யோ யென்று, இப்படிக் கிஸ்தோத்திரம் பண்ணின பிறகு,
பயப்பட வேண்டாம், நாங்கள் யெல்லோரும் ஸமயத்தை
நிரீக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம், உன்னை கைவிட மாட்
டோமென்று தரிசனம் கொடுக்க, கண்களிலா னந்தாச்ருவு
கள் ததும்ப என்னை கைவிடவேண்டாம் எனப்ரார்த்தித்துக்
கொண்டு யிந்த ஸங்கல்ப தரங்கங்களினாலே பங்கமடையும்
அந்தரங்கத்தினாலே, பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்,
யென்னை உத்தரிக்கவேண்டும், என்று சொன்ன, 10-நிமி
டங்களிலே, யின்னம் நீ கொஞ்சகாலத்திற்குள் கோரிகை
யுடைவாய் யென்று அந்தர்த்யானமடைந்தார். இச்சங்கதி
யெல்லாம் இப்பய்யருக்கும் மற்றொரு பிரமணருக்கும்
தெரியப்படுத்தினார். பிறகு அவ்விடம் விட்டு, புறப்பட்டு
வெளியில் வந்து சில காலத்திற்குள். ஏ. வி. சங்கம்
பிரஸிடெண்ட் அவர்கள் வந்தார் சிலகாலம் அவருடன் உட்
கார்ந்து, பலகாரத்திற்க்காக பால், பழங்கள் ஆகாரமான
பின் சங்கத்திற்கு வந்து 11-மணிமுதல் 1¼-மணிவரை
யில் சித்தாசனத்தில், கேசரமுத்ராமார்க்காவலோகியாய்,
இருந்துகொண்டு, பிறகு சிலநேரம் ஷண்முகிமுத்ரயில்,
பார்க்க அதில் நாதாதிதங்களான, ஜோதிர்மயமாய் விளங்கு
கிற பிரகாசம் ஒன்று காணப்பட்டது. அப்பிரகாசம் 10,
அல்லது 15 நிமிஷங்கள், மழைகாலத்தில் மேகாவிருதமாய்
இருக்கும் சூரியன், காற்றினாலே விலக்கப்பட்ட மேகங்களி
லிருந்து 12-மணி நேரத்திற்கு பிரகாசிக்கும் மாதிரியாய்
காணப்பட்டது. பிராணயாமம் பண்ணி கும்பித்து இருக்
கும்போது மாத்திரம் இப்படி புலப்பட்டன. ஆஸனங்கள்
போடுகிறதும் யோகோப யோகமான ஸாதனைகள் செய்
வதும் இப்படிக்கு இரண்டு மணிநேரம் வரையில், செய்து
பிறகு கேசரமுத்திரையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார், நித்

திரை வந்ததும் வராததும் அவருக்கே தெரியவில்லை. இப்
படி 4-மணிநேரம் வரையில் இருந்து எழுந்து தந்தசுத்தி
செய்து கால், கை, முகம் முதலியவற்றை ஜலத்தினால்
சுத்தி செய்துகொண்டு—மேல்கண்ட மார்க்கத்தின் வழி
யாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, மணியும், 6 ஆய்விட்டது
விடிந்தது.

23-4-13. இன்றையதினம் காலையில் ஈச்வர தியான
மும் தேவிகவசபாராயணமும், முதலியவைகளைப் பண்ணி
எம். எம். ராவ், பஹதூர், சுந்திரமூர்த்தி முதலியார் அவர்
கள் புத்திரர்களுக்கு சம்ஸ்கிருதபாடம் சொல்லி குடுப்
பதற்கு போய் 8-மணிமுதல் 9-மணிவரையிலும் பாடங்
களை நடத்தி மறுபடியும் ஸங்கத்தை வந்து பார்க்க, கதவு
பூட்டப்பட்டிருந்தது. வாசலிலேயே காத்துக்கொண்டிருந்
தனர் பிரதிதினமும் சுமார் மத்தியானம் 12-மணிக்கு வரப்
பட்ட சிங்காரமுதலியார் வாராமல் ஹோட்டலில் போஜனம்
செய்து கொண்டு ஆபீஸுக்கு போய்விட்டார். அவர் (இந்த
வேதியர்) சங்கத்தினுடைய பூட்டை திறக்காமல் நாம்
வந்து விட்டோமே, ஸ்நானம் முதலியவைகள் எப்படி
நடத்திக்கொள்வார் என்று பச்சாத்தாப குணமில்லாமல்
தன் பசியைப்போல் எதிரியின் பசியை நினைக்காமல்
சாயந்திரம் 7-மணிக்கு வந்து 8-மணிவரையில், கார்க்கப்
போட்டு பூட்டை திறந்தார். பிறகு பழங்களை புசித்து
நீரைக்குடித்து சந்தோஷித்து இருந்தார். அப்புறம் சங்
கத்தார் உபத்திரவப்படுத்த கோதுமரவை அல்வா பண்ணி
அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய ஸ்நேகிதர்களுக்கும் குடு
த்து பிறகு யெதாப்பிரகாரம் நிஷ்டையிலிருந்து சித்தங்
களை பார்த்துக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்துக் கொண்டி
ருந்தார். பிறகு ஷண்முகியை பார்த்தவுடன் நாத பேதங்
கள், தெரிந்தது.

21-1-14 இந்த தேதியில் நித்திய கிருத்தியங்களை
தீர்த்துக்கொண்டு லவண மிச்ருதமாக, ரவா ஹாரத்தை
பண்ணினார். அப்புறம் ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸ
அவர்களுடைய ஜீவிதத்தை படிக்க பிராப்தித்த
உடனே "ஸாதனத்தின் பிரயோசனம்". என்று இருக்கிற
பாகம் வந்தது. அதைப்படிக்க தொடங்கின உடனே சில
நேரத்திற்குள் ஸாயங்காலம் ஆய்விட்டது. அன்றய திநம்
ராத்திரி ஷண்முகிமுத்ராவலோகியாய் ஸித்தாஸநத்தில்
இருக்கின்றபோது கிழேபோட்டு இருக்கிரயந்திரம் காணப்
பட்டது. கேசரமுத்ராமார்க்கத்திலேயும் இப்படியே யிருந்
தது. மத்தியில் பஞ்சகோணங்களும் அதற்கு மேலே வர்ணா
காரமும் இவையெல்லாம் மின்னல் கோடிகளைப்போல
பிரகாசித்துக்கொண்டு இருந்தது.

25-4-13 தேதி, விடியற்காலம் த்யானாதி கார்யங்களை
நடத்தி ஸங்கத்தில் கதவு பூட்டிக்கொண்டு போன கார
ணத்தினால் அநுஷ்டானத்திற்கு பிடன் ஜலங்கள் உண்
டாயிற்று. இப்படி யிருக்கையில் ஸங்கத்தாருடைய உபத்
திரவத்தால்மறுபடியும் காரகூாரங்களுடன்ஸாப்பிடவேண்
டிய விதியேர்பட்டது. பிறகும் ஸங்கத்தினர் வதை
வுதாக. அப்படி ஹோட்டலில் ஸாப்பிட்டதனாலே வயற்று
வலி யேற்பட்டது. இந்தபாதைபடமுடியாமல் கோதுமை
மாவினால் ஆகாரங்கள் யேற்படுத்திக்கொண்டாலே தவிர
முடியாத்கஷ்டமாய் யிருந்தது. ஈச்வரன் ரக்ஷகட்டம்
யென்று யிருந்தார். அன்றைக்கி கொஞ்சம் நித்திரை வந்
தது. அதற்கு கொஞ்சமிடங் குடுக்க மிகவும் அனர்த்தம்
உண்டாயிற்று. அப்புறம் நித்திரையில், ஸ்வர்ண தாந்திகளு
டன்ப்ராம்ஹணரூபம் உண்டாய் தரிசனம் குடுத்து,தைர்யம்
விடவேண்டாம் போகலாம் உன் கோரிக்கை முடிந்துவிடும்

யென்று மறைத்தனர். அப்புறம் சென்னைக்கு வந்து பதூ
ரிக்கி போகும் காலத்தில், நடந்த விஷயம்.

26-5-13 தேதியில் நடக்கும் விஷயம் யெழுதுகின்றார்
ருத்திரப்ரயாகியிலிருந்து அகஸ்திய முனி மகாமில்கேதார
கங்காநதி ஸ்நானம் ஆசரித்து த்யானத்திலிருக்கும்போது
அகஸ்தியர் தரிசனம் ஆயிற்று. அவர்கள் சில விஷயங்
களைச் சொன்னார். ஆநந்தத்தோடு தரிசனம் பண்ணி
கேட்டேன். அப்புறம் பரமேச்வரி தரிசனம் ஆயிற்று அந்
தம்மன் சில விஷயங்களைச் சொன்னார்.மஹாரூலினி தூர்க்
காம்பா தரிசனமாயிற்று பாலிகா ரூபமாக அந்தம்மன் சில
விஷயங்களைச் சொன்னார் நான் எனக்கு பரப்ரம்மத்தி
னிடத்திலேயே த்யானமிருந்தால் போதும் யென்றிருந்
தார். அப்புரம் (மேல்கண்ட விஷயமும் கீழே யெழுதப்
போகிற விஷயமும் யாவும் ஸ்வாமிகளின் கைபுஸ்தகத்தில்
யிருந்தபடிக்கு)

27-5-13-தேதி பாதசாரியாய் நடந்துக்கொண்டு நடு
வில் நின்று மறுநாள் 28-5-13-ந்தேதி பிரயாணத்தில்
மேலே சவாலக்ஷம், லக்ஷத்திருபத்தை யாயரம் பருவதங்
களில் யேரி யிரங்கிக்கொண்டு பதரிகேதார் சேர்ந்தேன்.
அவ்விடத்திற்க்கு எகுவதற்க்குள்ளே மகாச்ரமயாய்
ப்ராணங்கள் துடித்தது. போகமுடியாமல் பாகிரதி
உற்பத்தி ஸ்தானத்தில் புரோக்ஷண ஸ்நானம் செய்தேன்.
அப்பொழுது அங்கே ஸ்நானம் பண்ணுவதற்கு சௌகரிய
மில்லாமல் பனிஜலமாக குளிர்ந்து இருந்தது சொல்லமுடி
யாது. சரீரம் அதிபல ஹீனமாயிருந்தபடியால் ஸ்நானத்
திற்கு சௌகரியமாயில்லாதபடியால் புரோக்ஷித்துக் கொண்
டேன் அப்புரம் கேதாரேச்வரனை தரிசித்து பூத்பேடா
நிவேதித்து ஆகாரம் பண்ணி பூரி பேடா முதலிய அத்
தேச பல ஹாரங்களை ஆகாரம் பண்ணி, அன்றைய தினம்

ராத்திரி அசோகத்திரத்தில் நித்திரை செய்து மறுநாள் காலையில் யெழுந்து பிரயாணத்திற்கு முந்தி பாலும் பூரியும் முதலியவைகளை நைவேதித்தவுடனே ஸ்வாமி எதிரில் சூக்ஷ்மரூபியாய் நின்று த்ருப்தியடைந்தேன். உன் யாத்ராபலம் சபலமாயிற்று யென்று அதிருச்யமானார். நானே நாராயணன் நானே ஸர்வமும் என்று சொன்னது போலிருந்தது. அப்புறம் த்யானம் பண்ணி நித்யக்ருத்யங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு ஸ்திரசித்தத்தோடு இருந்தேன்.

29-5-13-தேதி முதல் 8, நாள் வரையில் பதரி நாராயணாச்ரமம் என்றும் "பதரிநாத்" என்றும் வைகுண்டத்தை சேருவதற்காக நடப்பதினாலே எழுதுவதற்கு சௌகரியமில்லாததினால் 8-6-13 சாயங்காலம் பதரி நாராயணத்தைச் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் த்யானித்துக்கொண்டிருக்கும்போது பதரி நாராயண ஸ்வாமி தரிசனமாயிற்று.

அப்புறம் தப்த குண்டத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி நாராயண ஸ்வாமியை தரிசித்து ஸ்ரீ ப்ரம்ம கபாலத்திற்குபோய் பிதுருக்களுக்கு பிண்டங்கள் போட்டு, ஆத்மபிண்டமும் போட்டுக்கொண்டு மறுநாள் யிருந்து அதற்கு மறுதினம் புறப்படுவோம் என்று இருக்க தேவாலயத்தில் ஸ்வாமி தரிசனமாயிற்று. அவர்களின் அனுக்ரஹத்தினாலே ஸம்பூர்ணமான மார்க்கம் தெரிந்தது. 8, 9, 10-6-13 இம்மூன்று இராத்திரிகள் அவ்விடமிருக்க நிச்சயத்திருந்தேன். ஸ்ரீ பதரி நாராயணருடைய அக்ஞை எவ்வளவோ அவ்வளவு வரையிலும் இருக்கவேண்டியதாக நேரிட்டது. நித்யமும் பஞ்சசிலைமத்தியத்தில் உட்கார்ந்து ஜபித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

11-6-13-தேதி காலையில் தூங்கி எழுந்திருக்குறதற்குள் தலைமுடி வளர்த்துக்கொண்டு நிறைந்த காஷாய

அங்கியுடன் ஜபமாலை கோமுககோசத்தில் திருப்பிக்கொண்டு காணப்பட்டு சொன்னது, "என்னவென்றால் த்யானம் விடாமலிரு, அப்படியே அனுக்ரஹிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தேன். இதற்குள் த்யான அவஸ்தையிலிருந்து விலகி சமயல் போஜனங்கள் ஆயிற்று. அங்கேயே, 15-நாள் இருந்தேன் பிறகு அங்கிருந்து புறப்பட்டு 15-நாள்கள் ஆனபின் காசி க்ஷேத்திரம் சேர்ந்தேன்.

12-6-13-தேதி பாத்திரபத பஹுள ஏகாதசி தினத்தில் காலையில் தத்திராத்ரேய மடம்ஹநுமத காட்டில் யிருக்கும் வித்யார்த்திகளுடைய சட்டாம்பிள்ளை யாராகிய க்ருஷ்ணமாசாரியார் யென்னப்பட்டவர் மூலமாய் ப்ராணாந்தகம் யேற்பட்டது. ஈச்வரக்ருபா கடாக்ஷத்தால் பிழைத்து கொமாரஸ்வாமி மடத்தின் மானேஜர் அவர்கள் வெங்கட்ராமய்யர் மூலமாய் ஆதரிக்கப்பட்டு, ஸ்கந்தஷஷ்டியில் சுப்ரம்மண்ணி ஸ்வாமிகள் கல்யாணோச் சவத்திற்கு கதையொன்று ஸங்கீதயுக்தமாய் செய்து முடித்து, அவ்விடத்தில் செய்த ஸகாயத்தைக் கொண்டு, கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த ராமக்ருஷ்ண பூருக்குவந்து வி. கோபாலக்ருஷ்ணய்யர் வீட்டிலிறங்கி, அவருடையபெரும் ஸகாயத்தால் கதைகளை செய்து, அவ்விடத்தின் ஸஹாயத்தால் ப்லாக்கி மிடியில் யிறங்கி வேணுகோபாலய்யங்கார், வெங்கட்ராமசர்ம, யிவர்களுடையசகாயத்தால்அங்கேயும்(3)கதைகளை செய்து அம்மூலமாய் கிடைத்த த்ரவ்ய ஸகாயத்தால், மாயவரம் வந்து அங்கே 5-நாள்கள் கதையின் மூலமாய் வரும் பணத்தினாலே 1500-ப் ராம்மண ஸமாராதனைப்பண்ணி முடித்து, அவ்விடமிருந்து, திருவண்ணாமலையில் வி. நரஸிங்கராவ் பி. ஏ. வக்கில், அவருதகப்பனாராகிய வெங்கிட்

ராவ் யென்னும் பென்ஷ. மேஜஸ்ட்ரீட் அவர்களுடைய ஸஹாயத்தால் 600 ப்ராம்மணர்களுக்கு ஸமாராதனையும் செய்து, அவ்விடம் தவம் முடிந்தவுடன் பழனிக்குப்போய் அவ்விடம் கலயம் புத்தூரில், 700 பிராம்மணர்களுக்கு ஸமாராதனை செய்து, அப்புறம் அவ்விடம் விட்டு திண்டுக்கல்லில் பெரிய வுபந்யாஸம் செய்து, பிறகு அவ்விடம் விட்டு யெலத்தூர் யென்கிற கிராமத்தில் சாதுர்மாஸ்யம் நடத்தி, பிறகு விச்வரூப யாத்திரைக்காக திருவண்ணாமலைக்கு வந்து, அத்திருந்து லோகத்தில் முக்திபெறும் ஆவலுள்ளவர்கள்னிமித்யமாய் தத்வார்த ப்ரதர்சினி, யென்னும். வேதாந்த கீர்த்தனைகள் முருகர் பேரில் தமிழில்பாடி சென்னப்பட்டணத்தில் அச்சிட்டு, தெலுங்கு பாஷையிலும் கந்த பத்யரூபமாக ஓர் புஸ்தகம் அவருடைய சரித்திரத்துடன் அச்சிட்டு, வெளியிட்டு, பிறகு அருணசலத்திலேயோ, தக்ஷிண கைலாசத்திலோ ஈச்வராக்ஞைப் போலிருக்கும்படி நடக்கும் 3-9-1930 யிதற்குள்ளாவது யிதற்குச்சமீபமாயாவது, ஸமாதியில் கைவல்யமடைவார். இன்னவருடைய சரித்திரம் தெலுங்கிலும் தமிழிலும்யெழுதி அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு புஸ்தகங்களில் யிருக்கிரமர்மமான நிஜமாய் யிருக்கும், யெங்கும் நிறைந்த பொருளுடைய அர்தம் தெரியவேண்டுமென்றாலும், கீர்தனைகள்பாடத்தெரியவேண்டுமென்றாலும் அடக்க வணக்கத்துடன் யிருக்கும் சிஷ்யர்களை நன்று [illegible]வர்மனம்போல் சோதித்த பிறகு தாங்கள் நிஜமான வழியை வுபதேசமடையலாம், யென்று யெங்களுடைய நிச்சயம் இனி நாங்கள் தெரிந்தவரையில் யெழு

னோம், மன்னித்து ஸாரத்தை க்ரஹிப்பீர்யென்று ப்ரார்திக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ பதரி, நாராயணஸ்வாமி ஆக்ஞாபித்தபெரும் நன்மை.

திருவண்ணாமலையிலாவது ஸ்ரீ தக்ஷிணகைலாசமென்று உரைக்கப்பட்ட ஸ்ரீகாளஹஸ்தி என்னும் வாயுலிங்க மகா க்ஷேத்திரத்தில் லோகோபகாரமாக மகான்களாகிய யோகீசுவரர்கள் சாதுக்களாகிய சன்னியாசிகள் இறங்கி இருந்து ஸ்வர்ணமுகரீ நதிஸ்நான ஸ்வாமி தர்சனாதிகள் பண்ண அனுகூலமாக யோகமடம் ஒன்றை கட்டச்சொல்லி மாத்திரம் ஆக்ஞாபித்திருப்பதால் தாங்களைப்போல ஞாதாக்கள் இப்பெரும் புண்ணியகாரியத்தை எவ்விதம் நடத்தினால் சௌகரியமோ அவ்விதமாய் நடத்தி முடித்துக்கொடுக்கவும். சத்கர்மாசரணையினால் ஞானமும் அந்த ஞானத்தினால் மோக்ஷமும் அந்த மோக்ஷத்தினால் அகண்ட பரப்பிரும்மானந்த ஐக்கியமடைய சாதனமாகையால் அர்தஸகாயம் பண்ணி மகாபுண்ணியமும் மகாகீர்த்தியும் அடைவீர்கள் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப்படிக்கு, ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ, பரப்பிரம்மானந்தயோகீந்த்ர ஸரஸ்வதி சுவாமிகள். சிஷ்யர்களிலொருவர், யெழுதினது.

(ஸகுணோபாஸனை)

அஸ்யஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்ய மஹா[illegible]ஸ்ய, நாரத பகவான்ருஷஹி, அனுஷ்டுபசந்தஹ, ஸ்ரீஸுப்ரம்ஹண்யோ தேவதா, ச்லாம், பீஜம், க்லீம், சக்திஹி, க்லூம், கீலகம், ஸ்ரீஸுப்ரம்ஹண்யப்ராஸாத ஸித்யர்தே ஜபேவினியோகஹ..

அதகரந்யாஸம்.

ஓம், சம், சரஹணபவ, அம்.
ஓம், ரம், ரஹணபவச, தர்ஜநீ.
ஓம், ஹம், ஹணபவசர, மத்யமா.
ஓம், ணம், ணபவசரஹ, அநாமிகா.
ஓம், பம், பவசரஹண, கநிஷ்டி.
ஓம், வம், வசரஹணப, கரதல.
ஓம், யேவம்விதம் அங்கந்யாஸம் குர்யாத்.
பூர்புவஸ்வரோமிதி, திக்பந்தஹ.

(த்யானம்)

கநககுண்டல மண்டித ஷண்முகம்—வநஜராஜவிராஜித சோபிதம்—நிகிலசஸ்த்ரசராஸநதாரிணம்-சரவணோத்பவமீஸ்வரதம் பஜே. மூ—ஓம், ஸ்ரீம், க்லீம், ஹ்ரீம், சரஹணபவ.

(அவருடைய ஸர்டிபிகேட்டுகள், யிக்காலத்திலுள்ள நவநாகரீகர்கள் பார்வையிடுதற்கு அச்சிடுகிறோம்.)

ராகம் சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

ப. ஓடிவா பரப்ரஹ்மமே ஓடிவா பரப்ரம்ஹமே.

அ. கூடவே நீயிருக்காமல்-மன-குரங்கையென்னிடம் சேர்க்காமல் (ஓ)

ச. பாழான பரப்ரம்ஹமே-பசியெடுத்தாலது கர்மமே சோறுண்டு சுப்ரம்ஹண்யன்-சொன்ன சொல்லுமர்மமே (ஓ)

2. யெழுக்கவளம் போடுவேன்-நீ-எங்கே போனாலும் தேடுவேன்— வாழ வாழயன் உனைப்பிரியா—வரித்திக் கொண்டால் கூடுவேன். (ஓ)

3. நிரஞ்ஜனபரமஹமே-நிர்விகார ப்ரம்ஹமே பரப்ரம்ஹானந்தயோகி-பாடும்பாட்டுகள் ப்ரம்ஹமே. (ஓ)

ஓர்பெருநன்மை.

ஞானவான்களே! ஸகலஜனங்களும் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம், ஒவ்வொரு வம்சத்திலும் ஒருவன் ஞானியாய்விட்டால், அவ்வம்சந்திக்கு பின்னேழு தலைமுறை, முன்னேழு தலைமுறை தரித்துவிடுவார்கள். என்றுசொல்லப்பட்ட ப்ரமாணவாக்யம் யெல்லாரும் அறிந்தவர்களாகையால், திருவண்ணாமலையில் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஞானத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய ஞானநூல்களை சொல்லிக்கொடுக்கவும், அநேகருக்கு ஸாதனங்களைக்காட்டிக் கொடுக்கவும், பகவானுடைய ஆக்ஞையால்வந்திருப்பதால், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு லோகத்தில் பெரும்நன்மை செய்ய உத்தேசித்திருக்கும் ஸமயமாய் வாய்க்கப்பட்டதால், புதுவஸ்திரத்தில் சாயம் பிடிப்பதுப்போல் பழுபவஸ்திரத்தில் சாயும் பிடிக்காது, அல்லவா, ஆகையால், தங்கள் தங்கள் புத்திரனை ஒருவருக்கதிகரித்து யிருந்தால் யிந்த ப்ரம்ஹ வித்தையில் அப்யாஸம் செய்ய ஒருவனை அனுப்பி அவ்வாறனுப்பின சிறுவர்

களுக்கு தகந்த, ஸௌகரியங்கள் நடப்பதற்காக, ஷை திரு
வண்ணாமலையில் மடம் ஒன்று ஸ்தாபிக்க தகுந்தத் திரவிய
ஸகாயம் செய்து மடத்தையும், தகந்தவர்களாக பாரமார்திக
தனமுண்டானவர்கள் முன்னின்று யிப்பெருமையையடை
வீர்களென்று நிச்சயம் செய்து தெரியப்படுத்துகிறோம்.
சீக்கிரத்தில் முடிப்பீர்கள். (ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரப்ரம்ஹா
னந்த யோகீந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் மடம்)

ஓம்.

ஞானவான்களே ஒவ்வொரு வம்சத்திலும் சாதாரண
மாக சந்தான அபிவிருத்தி ஒரு புத்திரருக்கு மேல்பிறந்து
இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட புத்திர பாக்கியம் அடைய
வதற்கு ஒவ்வொருவரும் அநேகதபசுகள் செய்கிறார்கள்.

I. ராமேஸ்வர யாத்திரை II. காசியாத்திரை
III. ஸர்பசாந்தி IV. நாகஷை பிரதிஷ்டை V. ரகுராயந்
தர்மங்கள் இத்தியாதி கர்மங்களை எல்லாம் செய்கிறார்கள்
அல்லவா, அப்படி புத்திரர்கள் உண்டான பிறகு, அவர்
களாலே தாங்கள் அடையும் நற்கதி இன்னதென்று தீர்மா
னித்துக் கொள்ளவேண்டு மல்லவா. (சத்தியம் மாதா பிதா
ஞானம்) என்று சொல்லுவது போலவும் (ஞானமே
மோக்ஷம் ஸாதனமாயது) என்று சொல்லப்பட்ட பிரமா
ணங்களின்படிக்கு தங்கள் தங்கள் வம்சத்தில் பிறக்கப்
பட்ட ஒவ்வொரு புத்திரர்களையும் அப்பேர்ப்பட்ட உத்
தம ஞானத்தை சாதிப்பதற்கு தகுந்த ஸாதுக்களி
டத்தில் அனுப்பி அவர்களுக்கு தகுந்த விதியோபசாரங்
களையும் செய்து அந்த பெரியோர்கள் மனம்குளிர செய்வதினால்
அடைந்த ஞானத்தினாலே அவர் அவர்களை புத்திரர்கள்,
அவர் அவர்கள் வம்சத்தில் மின் ஏழுதலைமுறை பின் ஏழு
தலைமுறை ரட்சிக்க செய்வார்கள் அல்லவா எப்படி என்றால்,
மழைக்கிறார் இரின்னல்களும், குமரல்களும், காற்றும் இவை

கள் எல்லாம் எப்படி உண்டாகுமோ, அதைப்போல் தன்னு
டைய புத்திரர்களுக்கு ஹரிகதா ஸத்காலக்ஷேபங்களை கேழ்க்க
வும் கோவில் முதலிய திவ்ய ஸ்தலங்களுக்கும் போய் ஸ்வாமி தரி
சனம் செய்கிறதற்குணங்களை கண்டு அப்புத்திரர்களை இப்
படி திவ்விய ஞானமடைய, தகுந்த பெரியோர்களிடத்தி
லாவது, ஷை கண்ட மடத்திற்கு அதிகாரிகளான ஸ்ரீமத்பர
மஹம்ஸ பரபிரம்மானந்த யோகீந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளி
டத்திலாவது, விட்டு, அந்த பெருந்தன்மையை அடைய
லாம், இக்காரியங்களை செய்து முடிப்பதற்காக, பதறி
நாராயண ஸ்வாமிகள் ஆக்ஞையினால் வந்திருப்பதால், இக்
காரியம் முடிக்க தக்கவர் இவர்தான் என்று தெரியவரு
கிறது, நம்புங்கள், அதுவு மன்னியில் இன்னொரு ஸாக்ஷி
யும் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் விச்வாமித்ரன் பின்னால்,
தசரதர் தன் புத்திரரத்தினங்களாகிய ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை
வசிஷ்டர் அபிப்பிராயப்படி அனுப்ப மறுபடியும் வரும்போது, கல்வி
யான ராமனாய் வந்தது போல், தங்கள், தங்கள், புத்திரர்
கள் ஞானவான்களாய் வருவார்கள். ஆகையாலே, இவ்விஷ
யத்தைப்பற்றி யோசனை செய்யாமல் திருசங்கு ராஜன்
ஸ்வர்கத்தின் கண்ணே இருந்து தலைகீழாகத் தான்
விழும்போது தன்னுடைய தபோபலத்தினாலே, கீழே
விழாமல் நிறுத்தவில்லையா அதுவுமன்றி ஷைபரதிஸ்
ருஷ்டி செய்யவில்லையா, அம்மாதிரியாக தங்கள் தங்கள்
புத்திரர்கள் அடைந்த ஞானத்தினாலே, தங்கள் தங்கள்
வம்சத்தார் ஷைக்கு ஏன் தரிக்க மாட்டார்கள். ஆகை
யால், ஞானவான்களும், தனவான்களும், குணவான்களும்
வித்வான்களும், நன்றாய் யோசித்து இதற்கு தகுந்த மடம்
ஒன்று எப்படியாவது தகுந்த தனஸஹாயம் பூர்த்திக்காக,
தகுந்த முயற்சியும் செய்து அந்த பேராநந்தத்தை
அடைவீர்கள் என்று எழுதி தெரியப்படுத்துகிறோம் இது,

வும் மன்றி, அம்மாதிரியாக தங்கள் புத்திரர்கள் எப்படி திவ்யஞானம் தெரிந்துக் கொள்ளுவார்கள், என்று அறிய தகுந்த சில காரணங்கள் சொல்லிவிட்டோம், இக்காரணங்களாலேயே நன்றாய்த் தெரியப்படும். லோகத்தில் மழை வருவதற்கு முந்தி எப்படி ஆகாயத்தில் மேகமும், மின்னலும் குமரலும், பிறைகள் உண்டாகுமோ, பிள்ளைகள் ஸ்வாமிகளிடத்தில் தெய்வபக்தியும், பெரியோரைவணங்குவதும், வித்யாதிகுணங்களாலே ஞானமிருக்குமென்று அறியலாம் அப்பெரும் தன்மை அடையும் பொருட்டு தகுந்த ஞானநூல்களை படிப்பிக்கவும், படித்ததை அறிய தகுந்த, அனுபவங்களை, சொல்லிக் காட்டுவதும், செய்துகாட்டுவதும், தாங்களாய் அனுபவித்து தெரிந்துகொள்வதும் — ஆக, மூன்று விதங்களாக, அறிவிக்கவேண்டிய வித்தையாய் இருக்கிறதனாலே, நிதானமாய், நிர்கர்ஷிசந்தோஷ "செய்து கூடிய க்கிரமத்தில் நிறைவேத்துவீர் என்று நம்பி சிஷ்யகண்ட விஸ்வர்களால் எழுதப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டது.

இப்படிக்கு,
ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸபர பிரம்மாநந்த யோகீந்த்ர
ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்.

(குருமந்திரம்) (நிர்குணனுபாஸனே)

அஸ்யஸ்ரீ பரப்ரம்மாநந்த ஸரஸ்வதி மஹாமந்த்ரஸ்ய ஆநந்தபரப்ரம்ஹருஷிஹி, அவ்யக்தகாயத்ரீச்சந்தஹ, பிரமாத்மா தேவதா, அம், பீஜம், உம், சக்திஹி, மம், கீலகம், மோக்ஷஸித்யர்தே ஜபேவி நியோகஹ.

அதகரந்யாஸம்.

ஓம். அம், அங்குஷ்டாப்யாம்நமஹ.
ஓம். உம், தர்ஜநீப்யாம் ஸ்வாஹா.
ஓம். மம், மத்யமாப்யாம் வஷட்.

ஓம். அம், அநாமிகாப்யாம் ஹூம்.
ஓம். உம், கநிஷ்டிகாப்யாம் வெளஷட்.
ஓம். மம், கரதல கரப்ருஷ்டாப்யாம்பட்.

அதாங்கந்யாஸம்.

ஓம். அம், ஹ்ருதயாய நமஹ.
ஓம். உம், சிரஸேஸ்வாஹா.
ஓம். மம், சிகாயைவஷட்.
ஓம். அம், கவசாயஹூம்.
ஓம். உம், நேத்ரத்ரயாய வெளஷட்.
ஓம். மம், அஸ்த்ராயபட்.

பூர்புவஸ்வரோம் யிதிக்பந்தஹ

(த்யானம்.)

1. காஷாயவஸ்திரம்—கரதண்டதாரிணம்.
கமண்டலும் பத்ம—கரேணசக்ரிம்.
நமாமியோகீந்த்ர—ஹரிம் பரப்ரம்.
ஹாநந்த மூர்திம்—ச்ருதலோககீர்திம்.

2. ருத்ராக்ஷ மாலாதர—ப்ரதவந்த்யம்
கஷாத்ரக்ரஹோ—பத்ரவஞ்சநேத்ரம்
பஸ்மானுலேபாங்கித—தேஹயுக்தம்
ஸ்ரீஸச்சிதாநந்த—குரும் நமாமி.

3. பாலார்ககோடி—த்யுதி மப்ரமேயம்
வித்யுல்லதாவ்ருத்த—கதம் பரப்ரம்
ஹானந்த மூர்திம்—த்ரைலோக்ய வேத்யம்
ஆத்மானமத்வய—மஹம்னமாமி.

4. அந்தர்பஹிஸர்வ—மகண்டரூபம்
நமாம்யஹம்—மத்குரும் பரப்ரம்
ஹாநந்த மூர்திம்—அகிலஸ்வரூபம்
ஆதாரமானந்த—மகண்டபோதம்.

5. [illegible] —[illegible]
[illegible] —[illegible]
[illegible] —[illegible]
[illegible] —[illegible].
6. [illegible] —[illegible]
[illegible] —[illegible]
[illegible] —[illegible]
[illegible] —[illegible].

௪௨. ஓம் அநமம் பரப்ரம்மணைக்ரோஸ்ரீ
(ஓம் தத்ஸத்.)

இதின் விவரங்களை யெல்லாம், [illegible] தெரிந்துகொண்டாலே தவிர அறிஞர் பரமங்களும் தெரிந்துகொள்வது கஷ்டம். ஆகையாலின் தப்பமை [illegible] விஷயம் யெப்படி யிருக்குமென்று கேட்போர்க்கு, "யெல்லம் யெப்படி யிருக்கு யென்று கேட்டால், இத்திப்பாக யிருக்கின்றதென்று சொல்லலாம், இத்திப்யெப்படி யிருக்கிறதென்றால் வாய்விட்டு நான் அதினுடைய ருசியை அநுபவித்துபார்த்தால் தவிர தெரிந்துக்கொள்ள முடியாதாகையால், சேர்ந்தால் அப்யாஸ விதிகளை அறிஞரடையும் பலங்களையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள, ஸத்குருவுகளிடத்தில் [illegible] சேர்ந்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

Printed at the T. V. C. Press, Madras.